

รายงานสหกิจศึกษาบับสมบูรณ์

การจัดการเวิร์ดเพสโดยอัตโนมัติผ่านเครื่องมือไอฟีนิกซ์
WordPress Automation Management via iPhoenix Tool

นายมณฑล แสงสินทรัพย์

ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิศวกรรมสารสนเทศ
คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

รายงานสหกิจศึกษาฉบับสมบูรณ์

การจัดการเวิร์ดเพสโดยอัตโนมัติผ่านเครื่องมือไอฟีนิกซ์

WordPress Automation Management via iPhoenix Tool

นายมณฑล แสงสินทรัพย์

ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิศวกรรมสารสนเทศ

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560

ชื่อโครงการสหกิจศึกษา การจัดการเวิร์ดเพสโดยอัตโนมัติผ่านเครื่องมือไอฟีนิกซ์

ชื่อ-สกุล นักศึกษา นายมณฑล แสงสินทรัพย์

คณะ วิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชา วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

สาขาวิชา วิศวกรรมสารสนเทศ

ชื่อ-สกุล อาจารย์นิเทศ ผศ.มยุรี เลิศเวชกุล

ชื่อ-สกุล ผู้นิเทศ นายภวินท์ คงคาสวรรค์

ชื่อสถานประกอบการ บริษัท พรอนโต้ กรุ๊ป จำกัด

บทคัดย่อ

โครงการฉบับนี้นำเสนอการจัดการจัดการเวิร์ดเพส (WordPress) ภายในองค์กรโดยการใช้เครื่องมือไอฟีนิกซ์ (iPhoenix) เพื่อจัดการการสร้างเว็บไซต์แบบมัลติไซต์, การติดตั้งอุปกรณ์เสริม (Plugins), การติดตั้งธีม (Themes), การอัปเดตหรือดาวน์โหลดเวิร์ดเพสคอร์ (WordPress Core), การทำโดเมนแมปปิง (Domain mapping), การทำใบรับรองความปลอดภัย (SSL Certificate) และการทำรีไจน์ (Redirection) ซึ่งจะทำงานอย่างทีละส่วนอย่างอัตโนมัติและอย่างสะดวกผ่านอินเตอร์เฟส (Interface) ที่ใช้งานง่าย อีกทั้งผู้ใช้งานไม่จำเป็นต้องมีความรู้ทางเทคนิคก็สามารถจัดการเวิร์ดเพสได้จำนวนมากภายในเวลาไม่นาน

คำสำคัญ: เครื่องมือไอฟีนิกซ์, การสร้างเว็บไซต์, การติดตั้งอุปกรณ์เสริม, การติดตั้งธีม, การอัปเดตหรือดาวน์โหลดเวิร์ดเพสคอร์, การทำโดเมนแมปปิง, การทำใบรับรองความปลอดภัย, การทำรีไจน์

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำโครงการนี้เป็นโครงการของบริษัท พรอนโต กรุ๊ป จำกัด โดยทีม Pronto Tools เป็นผู้พัฒนา และนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ ทำให้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานภายในองค์กรให้ดียิ่งขึ้น โดยผลงานดังกล่าวสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาและการติดตามความคืบหน้า ผู้จัดทำจึงขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่ได้มีโอกาสเข้าไปดำเนินงานโครงการสหกิจศึกษา และเรียนรู้ประสบการณ์การทำงานต่างๆ ตลอดจนสิ้นสุดโครงการ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2560 จนถึง 28 ธันวาคม 2560

โครงการนี้ไม่อาจสำเร็จลุล่วงได้ หากขาดความกรุณาของพนักงานในทีม Pronto Tools และพนักงานที่ปรึกษา นายภวินท์ คงคาสุวรรณ ที่คอยให้แนวคิด คำแนะนำ คำปรึกษาต่างๆ ตลอดจนการดูแลเอาใจใส่ ช่วยเหลือ และยังมีมอบประสบการณ์อันมีค่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

ขอขอบพระคุณผศ.มยุรี เลิศเวชกุล อาจารย์นิเทศโครงการสหกิจศึกษา ที่คอยให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางในการทำโครงการ ตลอดจนการติดตามความคืบหน้าของผลงาน

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อนนักศึกษา ที่คอยช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ และเป็นแรงผลักดันในการผ่านอุปสรรคต่างๆ รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จทั้งหมด จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

มณฑล แสงสินทรัพย์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ii
ABSTRACT	iii
กิตติกรรมประกาศ.....	iv
สารบัญ.....	v
สารตาราง.....	ix
สารรูปภาพ.....	x
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ข้อมูลสถานประกอบการที่เข้าร่วมปฏิบัติงานสหกิจศึกษา.....	1
1.1.1 Pronto marketing (ปี พ.ศ.2551).....	1
1.1.2 Pronto Tools (ปี พ.ศ.2555).....	1
1.1.3 ปัจจุบัน	1
1.2 ความเป็นมาและความสำคัญ	2
1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	3
1.3.1 เพื่อจัดการเว็บไซต์จำนวนมากในเวลาอันสั้น	3
1.3.2 เพื่อความสะดวกสบายแก่พนักงานที่เกี่ยวข้อง.....	3
1.3.3 เพื่อลดภาระของพนักงานและใช้เวลาอย่างคุ้มค่า	3
1.3.4 เพื่อลดงานที่ซ้ำซ้อนและจัดการอย่างแม่นยำ.....	3
1.3.5 เพื่อลดค่าใช้จ่ายในบริษัท แก้ปัญหาการลงทุนกับทรัพยากรที่ไม่จำเป็น	3
1.4 ขอบเขตของโครงการ.....	3
1.4.1 iPhoenix server คือส่วนจัดการเว็รด์เพสหลักประกอบไปด้วย 2 ส่วนคือ	3

1.4.2	iPhoenix worker คือส่วนจัดการเข้าคิว (Queue) ตารางเวลา (Schedule) สังเกตการณ์ (Monitoring) และส่งคำสั่งต่างๆของ iPhoenix server ไปยังระบบที่จัดการอยู่เบื้องหลังต่อไปโดยใช้เทคโนโลยี Airflow เข้ามาช่วยจัดการดังกล่าว	3
1.5	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.5.1	ประโยชน์ต่อบริษัท.....	4
1.5.2	ประโยชน์ต่อพนักงานที่เกี่ยวข้อง.....	4
1.5.3	ประโยชน์ต่อผู้วิจัย.....	4
1.6	ขั้นตอนการดำเนินการ.....	4
1.7	อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่ใช้ในการพัฒนา	6
1.7.1	ฮาร์ดแวร์ (Hardware).....	6
1.7.2	ซอฟต์แวร์ (Software).....	6
1.7.3	ภาษาที่ใช้พัฒนา.....	6
บทที่ 2	แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางด้านภาษาคอมพิวเตอร์.....	7
2.1.1	ภาษาไพทอน (Python)	7
2.1.2	ภาษา YAML	18
2.2	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางเทคโนโลยีที่ใช้.....	18
2.2.1	Django Framework.....	18
2.2.2	Apache Airflow	22
2.2.3	Docker	22
2.2.4	Nginx.....	23
2.2.5	Python Unit Testing.....	24
บทที่ 3	การติดตั้งเครื่องมือและการนำไปใช้.....	25

3.1	การติดตั้งเครื่องมือ	25
3.1.1	ติดตั้ง Docker	25
3.1.2	ติดตั้งเครื่องมือ Visual Studio Code.....	27
3.1.3	ติดตั้งระบบ iPhoenix.....	28
3.1.4	ติดตั้งฟังก์ชันต่างๆ ของ iPhoenix	33
3.1.5	ติดตั้ง Airflow	38
3.2	การนำเครื่องมือไปใช้.....	38
3.2.1	Networks Management.....	38
3.2.2	WordPress Core Management.....	39
3.2.3	Theme Management.....	41
3.2.4	Plugin Management.....	42
3.2.5	Domain Mapping Management.....	43
3.2.6	Redirection	43
3.2.7	SSL Certificate.....	44
บทที่ 4	ผลการวิจัย	45
4.1	การเพิ่มไชต์ลูกค้าด้วยฟังก์ชันการจัดการเว็บไซต์.....	45
4.2	การอัปเดตเว็บไซต์ด้วยฟังก์ชันการจัดการเว็บไซต์.....	46
4.3	การติดตั้งอีเมลด้วยฟังก์ชันการจัดการอีเมล.....	47
4.4	การติดตั้งปลั๊กอินด้วยฟังก์ชันการจัดการปลั๊กอิน	48
4.5	การจัดการโดเมนแม่พิมพ์	49
4.6	การจัดการ SSL Certificate.....	50
4.7	การจัดการรีไตรีกชั่น.....	51
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัย.....	52

5.1	สรุปผลการดำเนินงาน	52
	เอกสารอ้างอิง	53

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	ตารางแสดงขั้นตอนการดำเนินการ	5
ตารางที่ 2	ตารางแสดงตัวดำเนินการและความหมาย	9
ตารางที่ 3	ตารางแสดงค่าสวของโฟตอน	10
ตารางที่ 4	แสดงคำสั่งยูนิกซ์เบื้องต้น	17

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1 แสดงตัวอย่างการใช้คำสั่ง print แสดงผลทางหน้าจอ.....	11
ภาพที่ 2 แสดงตัวอย่างการแสดงผลกับข้อความที่มี quote หรือ double quote.....	11
ภาพที่ 3 แสดงตัวอย่างการแสดงผลกับข้อความหลายบรรทัด.....	12
ภาพที่ 4 แสดงตัวอย่างการแสดงผลข้อความแบบเชื่อมข้อความ.....	12
ภาพที่ 5 แสดงตัวอย่างการรับค่าจากแป้นพิมพ์.....	12
ภาพที่ 6 แสดงตัวอย่างการเก็บค่าใส่ตัวแปรชนิดลิส.....	13
ภาพที่ 7 แสดงตัวอย่างการเก็บค่าใส่ตัวแปรชนิดทิวเปิล.....	14
ภาพที่ 8 แสดงตัวอย่างการเก็บค่าใส่ตัวแปรชนิดดิกชันนารี.....	14
ภาพที่ 9 แสดงตัวอย่างการเขียน if condition.....	15
ภาพที่ 10 แสดงตัวอย่างการเขียน if/elif/else condition.....	15
ภาพที่ 11 แสดงตัวอย่างการเขียน for loop.....	16
ภาพที่ 12 แสดงตัวอย่างการเขียนฟังก์ชัน.....	16
ภาพที่ 13 แสดงตัวอย่างการเขียน YAML.....	18
ภาพที่ 14 แสดงโครงสร้างไฟล์เมื่อสร้างโปรเจค django.....	19
ภาพที่ 15 แสดงการรัน django project ครั้งแรก.....	20
ภาพที่ 16 แสดงผลหน้าเว็บเบราว์เซอร์เมื่อรัน django project.....	20
ภาพที่ 17 แสดงโครงสร้างภายในแอปพลิเคชัน show_hello_message.....	21
ภาพที่ 18 แสดงโค้ดที่จะแสดงข้อความในไฟล์ view.py.....	21
ภาพที่ 19 แสดงโค้ดในไฟล์ urls.py.....	21
ภาพที่ 20 แสดงเว็บเบราว์เซอร์ที่แสดงข้อความ “Hello, KMITL”, “I LOVE KMITL”.....	21
ภาพที่ 21 แสดงสถาปัตยกรรมของ docker เทียบกับ virtual machine.....	22
ภาพที่ 22 แสดงการอัปเดตแพคเกจ apt.....	25
ภาพที่ 23 แสดงการติดตั้งแพคเกจต่างๆ สำหรับใช้ repository ผ่าน HTTPS.....	26
ภาพที่ 24 แสดงการเพิ่มคีย์ GPG.....	26
ภาพที่ 25 แสดงการเพิ่มความเสถียรให้กับ repository.....	26
ภาพที่ 26 แสดงการอัปเดตแพคเกจ apt.....	26

ภาพที่ 27 แสดงการติดตั้ง Docker เวอร์ชันล่าสุด	26
ภาพที่ 28 แสดงการทดสอบเพื่อยืนยันความถูกต้องของการติดตั้ง Docker	27
ภาพที่ 29 แสดงหน้าต่างของ Visual Studio Code	27
ภาพที่ 30 แสดงคำสั่งการโคลนโปรเจกจาก repository ของ GitHub	28
ภาพที่ 31 แสดงโครงสร้างของระบบ iPhoenix จากโปรแกรม Visual Studio Code.....	28
ภาพที่ 32 แสดงการเขียนไฟล์ docker-compose.yml	29
ภาพที่ 33 แสดงการเขียนไฟล์ Dockerfile ของเซอร์วิส web	30
ภาพที่ 34 แสดงโครงสร้างของ iphoenix-server	30
ภาพที่ 35 แสดงโครงสร้างของ iphoenix-worker.....	31
ภาพที่ 36 แสดงการ build แพคเกจต่างๆ ใน docker container ของเซอร์วิส web.....	31
ภาพที่ 37 แสดงหน้าอินเตอร์เฟซของ iPhoenix.....	32
ภาพที่ 38 แสดงโครงสร้างของฟังก์ชัน Networks Management	33
ภาพที่ 39 แสดงโครงสร้างของโพลเดอร์ templates.....	34
ภาพที่ 40 แสดงรายชื่อโฮสต์	34
ภาพที่ 41 แสดงโครงสร้างของ views	34
ภาพที่ 42 แสดงอินเตอร์เฟซระบบแอดมินของฟังก์ชันการจัดการโฮสต์.....	35
ภาพที่ 43 แสดงโครงสร้างของ plugin, theme และ wp core.....	36
ภาพที่ 44 แสดงโครงสร้างของ domains.....	36
ภาพที่ 45 แสดงโครงสร้างของ redirections.....	37
ภาพที่ 46 แสดงโครงสร้างของ SSL Certificate.....	37
ภาพที่ 47 แสดงโครงสร้างของ Airflow.....	38
ภาพที่ 48 แสดงขั้นตอนการสร้าง network	38
ภาพที่ 49 แสดงหน้าโฮสต์ของ test.com	39
ภาพที่ 50 แสดงหน้า dashboard ของโฮสต์ test.com	39
ภาพที่ 51 แสดงขั้นตอนการอัปเดต WordPress Core.....	40
ภาพที่ 52 แสดงหน้า dashboard ที่ถูกอัปเดตเรียบร้อยแล้ว	40
ภาพที่ 53 แสดงขั้นตอนการ install อิม	41
ภาพที่ 54 แสดงหน้าตาของโฮสต์เมื่อลงอิมเสร็จ	42

ภาพที่ 55 แสดงตัวอย่างการ install ปลั๊กอิน	42
ภาพที่ 56 แสดงตัวอย่างการทำ domain mapping.....	43
ภาพที่ 57 แสดงตัวอย่างการทำ Redirection	43
ภาพที่ 58 แสดงตัวอย่างการทำ SSL Certificate.....	44
ภาพที่ 59 แสดงตัวอย่างการเพิ่มไซต์แบบมัลติไซต์	45
ภาพที่ 60 แสดงผลลัพธ์หน้า Dashboard ของไซต์ test.com หลังจากเพิ่มไซต์.....	45
ภาพที่ 61 แสดงผลลัพธ์หน้า Home Page ของไซต์ test.com หลังจากเพิ่มไซต์.....	46
ภาพที่ 62 แสดงตัวอย่างการอัปเดตเวิร์ดเพรสคอร์	46
ภาพที่ 63 แสดงผลลัพธ์หลังจากการอัปเดตเวิร์ดเพรสคอร์	47
ภาพที่ 64 แสดงตัวอย่างการติดตั้งธีม.....	47
ภาพที่ 65 แสดงผลลัพธ์หลังจากการติดตั้งธีมให้กับไซต์ test.com.....	48
ภาพที่ 66 แสดงตัวอย่างการติดตั้งปลั๊กอิน.....	48
ภาพที่ 67 แสดงตัวอย่างการจัดการโดเมนแม่ปั๋ง	49
ภาพที่ 68 แสดงตัวอย่างการจัดการ SSL Certificate.....	50
ภาพที่ 69 แสดงตัวอย่างการจัดการรีไคเร็กซ์.....	51

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ข้อมูลสถานประกอบการที่เข้าร่วมปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

พรอนโต้ กรุ๊ป จำกัด เป็นบริษัทที่รับทำ Internet Presence Management หรือดูแลตัวตนของบริษัทต่างๆ บน อินเทอร์เน็ต ตั้งแต่ออกแบบ สร้าง และดูแลเว็บไซต์ครบวงจร

1.1.1 Pronto marketing (ปี พ.ศ.2551)

คุณ Derek Brown เคยทำงานที่ Microsoft 13ปี ในหลายตำแหน่ง คุณ Derek เคยเป็น Director of product management for small business server. เมื่อคุณ Derek ได้ก่อตั้งบริษัท Pronto Marketing กับ Cory ซึ่งเป็นลูกชาย ได้สังเกตเห็น ปัญหาว่าบริษัท IT ขนาดเล็กมีปัญหาเรื่องการทำ Online Marketing เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่อง เวลาและความรู้ในด้านนี้ Pronto Marketing จึงมาช่วยรับผิดชอบในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ Business marketing เช่น Posting blog, Sending out email Newsletter, Optimizing SEO, Adding new landing page or form ทั้งหมดนี้เป็นการบริการที่มีค่าใช้จ่ายรายเดือนแบบ สมเหตุสมผล

1.1.2 Pronto Tools (ปี พ.ศ.2555)

จากทีม Research & Development (R&D) ของบริษัท Pronto Marketing ที่มี Project ต่างๆที่กำลังจะขยายและเพิ่มมากขึ้น จึงได้สร้างบริษัทใหม่ที่มีเป้าหมายในการพัฒนา Software เป็น หลักในชื่อ “Pronto Tools” ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนา Software ใหม่ๆ สำหรับการ support ภายใน บริษัท และสำหรับขายลูกค้า ภายนอก

1.1.3 ปัจจุบัน

ปัจจุบัน Pronto Marketing ได้ให้บริการลูกค้ากว่า 1,500 เว็บไซต์ ใน 13 ประเทศทั่วโลก ส่วน Pronto Tools ยังคงมีส่วนเป็น R&D ของ Pronto Marketing เช่นเดิม

1.2 ความเป็นมาและความสำคัญ

การเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษากับทางบริษัท พรอนโต กรุ๊ป จำกัด ในทีมพรอนโตทูลส์ (Pronto Tools) และได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมพัฒนาโครงการในส่วนของไอฟีนิกซ์ (iPhoenix) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยจัดการเวิร์ดเพส (WordPress) ที่ใช้จริงภายในบริษัท ก่อนจะริเริ่มพัฒนาไอฟีนิกซ์ขึ้นนั้น การจัดการเวิร์ดเพสซึ่งก็คือการดูแลเว็บไซต์ของลูกค้าจะทำโดยตรงผ่านการใช้เวิร์ดเพสซึ่งแต่ละแผนกที่รับผิดชอบในส่วนต่างๆ ก็ต้องมีความรู้ของเวิร์ดเพสในส่วนนั้นๆ หลังจากบริษัทเริ่มขยายตัวและลูกค้าก็เพิ่มมากขึ้น ทำให้การจัดการเว็บไซต์ของลูกค้าใช้นั้นใช้เวลานานมากขึ้น เช่นการสร้างเว็บไซต์ให้ลูกค้าจำเป็นต้องให้ทีมอินฟราสตรักเจอร์ (Infrastructure) ช่วยในเรื่องเซิร์ฟเวอร์และรายละเอียดที่ย่อยๆ ที่พนักงานทั่วไปไม่สามารถทำได้ กว่าจะสร้างได้หนึ่งไซต์ใช้เวลาถึงวัน หรือการติดตั้งอุปกรณ์เสริม (Plugin) ตัวเดียวกันให้แก่เว็บไซต์ของลูกค้าจำนวนมากๆ นั้นจะต้องติดตั้งทีละเว็บไซต์จนครบความต้องการ การแก้ปัญหาเบื้องต้นคือการเพิ่มจำนวนพนักงานมากขึ้นตามความต้องการของตัวงาน แต่ลูกค้ามีแนวโน้มที่มากขึ้น ทางบริษัทจะมีแต่เสียมูลค่าไปกับการจ้างพนักงานมากขึ้น อีกทั้งการทำงานเดิมซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง อาจเกิดข้อผิดพลาดระหว่างทางได้ และพนักงานใหม่ยังต้องใช้เวลาเรียนรู้ และประสบการณ์ที่เพียงพอที่จะทำให้งานนั้นมีประสิทธิภาพ

จากปัญหาข้างต้น ทีมพรอนโตทูลส์จึงคิดโครงการไอฟีนิกซ์ขึ้นเป็นเครื่องมือที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่การจัดการเว็บไซต์ของลูกค้า ให้พนักงานในบริษัทได้ใช้งานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สะดวกและรวดเร็ว โดยไอฟีนิกซ์นั้นสามารถจัดการเว็บไซต์จำนวนมากได้ภายในเวลาไม่นาน เช่นการสร้างเว็บไซต์ทำได้เพียงกดปุ่มเดียวผ่านไอฟีนิกซ์ซึ่งไม่ต้องพึ่งพาทีมอินฟราสตรักเจอร์ การทำรีไทร์เร็กซ์ซึ่งทีมเอสอีโอ (SEO) ต้องจัดการรูล (Rule) เพื่อให้เว็บไซต์ยังคงอันดับบนโลกอินเทอร์เน็ตโดยใช้ไอฟีนิกซ์นำเข้ารูลที่ลูกค้าให้มาจำนวนมากๆ ใส่เข้าไปในเว็บไซต์ของลูกค้าเหล่านั้นๆ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเพิ่มทีละรูลเหมือนแต่ก่อน ทั้งหมดนี้เป็นการลดเวลาอย่างมาก ลดความผิดพลาดในการทำซ้ำๆ อีกทั้งใช้งานง่ายผู้ใช้ไม่ต้องเรียนรู้มากนัก ซึ่งเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่พนักงานในบริษัท

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ระบบไอฟีนิกซ์ได้มีการนำเทคโนโลยีแอร์โฟลว์ (Airflow) มาช่วยในการมอนิเตอร์ โดยนักพัฒนาสามารถดูได้ว่าฟังก์ชันต่างๆ ของไอฟีนิกซ์สถานะเป็นอย่างไร ทำได้ราบรื่นหรือไม่ หรือเกิดข้อผิดพลาดก็มีการแจ้งเตือนเพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดได้อย่างง่ายดาย เพื่อการแก้ปัญหาที่รวดเร็ว ลดการกระทบการทำงานของพนักงานในบริษัทระหว่างแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้เป็นอย่างดี

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.3.1 เพื่อจัดการเว็บไซต์จำนวนมากในเวลาอันสั้น
- 1.3.2 เพื่อความสะดวกสบายแก่พนักงานที่เกี่ยวข้อง
- 1.3.3 เพื่อลดภาระของพนักงานและใช้เวลาอย่างคุ้มค่า
- 1.3.4 เพื่อลดงานที่ซ้ำซ้อนและจัดการอย่างแม่นยำ
- 1.3.5 เพื่อลดค่าใช้จ่ายในบริษัท แก้ปัญหาการลงทุนกับทรัพยากรที่ไม่จำเป็น

1.4 ขอบเขตของโครงการ

ขอบเขตงานตลอดระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบจากบริษัทแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

- 1.4.1 iPhoenix server คือส่วนจัดการเว็รด์เพสหลักประกอบไปด้วย 2 ส่วนคือ

WordPress Multisite management (Network management) ระบบจัดการเว็รด์เพสแบบมัลติไซต์ ประกอบไปด้วยฟังก์ชันย่อยดังนี้

- Network creation ฟังก์ชันสร้างเว็รด์เพสแบบมัลติไซต์
- WP Core management ฟังก์ชันจัดการเว็รด์เพสคอร์
- Themes management ฟังก์ชันจัดการธีม
- Plugins management ฟังก์ชันจัดการปลั๊กอิน

Domain management ระบบจัดการโดเมนซึ่งประกอบด้วยฟังก์ชันย่อยดังนี้

- Domain mapping ฟังก์ชันแมปปิงโดเมน
- SSL Certificate ฟังก์ชันจัดการใบรับรองความปลอดภัย
- Redirection ฟังก์ชันจัดการรีไดเรกชัน

- 1.4.2 iPhoenix worker คือส่วนจัดการคิว (Queue) ตารางเวลา (Schedule) สังเกตการณ์ (Monitoring) และส่งคำสั่งต่างๆของ iPhoenix server ไปยังระบบที่จัดการอยู่เบื้องหลังต่อไปโดยใช้เทคโนโลยี Airflow เข้ามาช่วยจัดการดังกล่าว

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ประโยชน์ต่อบริษัท

- ประหยัดค่าใช้จ่ายเนื่องจากลดการว่าจ้างพนักงานเพิ่ม
- ประหยัดเวลาในการจัดการเว็บไซต์ของลูกค้าเนื่องจากใช้เครื่องมือเข้าช่วย
- จัดการเว็บไซต์ของลูกค้าได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดความผิดพลาดจากการทำงานซ้ำๆ

1.5.2 ประโยชน์ต่อพนักงานที่เกี่ยวข้อง

- จัดการเว็บไซต์ของลูกค้าได้ในปริมาณมากขึ้น
- พนักงานสามารถบริหารงานได้มากขึ้น
- สะดวกต่อการทำงานเนื่องจากเครื่องมือที่ใช้มีอินเตอร์เฟซที่ใช้งานง่าย

1.5.3 ประโยชน์ต่อผู้วิจัย

- เรียนรู้วัฒนธรรม Agile ของบริษัทและได้ใช้ Scrum ในการดำเนินการโครงการ
- เรียนรู้ภาษา Python และ Django framework
- เรียนรู้คำสั่ง Unix และระบบ infrastructure
- เรียนรู้ WordPress
- สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปประยุกต์ใช้ และเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ ในอนาคต

1.6 ขั้นตอนการดำเนินการ

ในการดำเนินการโครงการนี้ ได้นำวัฒนธรรม Agile และกรอบการทำงานแบบ Scrum มาใช้ในการดำเนินการ โดยลักษณะการพัฒนาโครงการจะดำเนินไปที่ละ 2 สัปดาห์หรือเรียกว่า 1 Sprint

แต่ละ Sprint จะประกอบไปด้วยการดำเนินการดังนี้

Planning เป็นการวางแผนถึงสิ่งที่จะทำภายใน 1 Sprint จะมีสิ่งที่ต้องดำเนินการอะไรบ้าง และอย่างไรบ้าง มีการประเมินความระดับความยากของงานร่วมกันในทีมเพื่อให้เสร็จลุล่วงภายใน Sprint นี้

Developing เป็นช่วงในการดำเนินการพัฒนาโครงการตลอดใน Sprint

1.7 อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่ใช้ในการพัฒนา

1.7.1 ฮาร์ดแวร์ (Hardware)

- โน้ตบุ๊ก (MacBook Air)
- อินเทอร์เน็ต
- เซิร์ฟเวอร์ (Server)

1.7.2 ซอฟต์แวร์ (Software)

- Django Framework
- Apache Airflow
- Docker
- Nginx
- Unit Testing Framework

1.7.3 ภาษาที่ใช้พัฒนา

- Python
- HTML/CSS/Javascript
- Unix Command
- YAML

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการชิ้นนี้เป็นโครงการที่เกี่ยวข้องกับการทำเครื่องมือเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการเว็บไซต์ ซึ่งระบบหลังบ้านนั้นต้องใช้ความรู้ทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องด้านภาษาคอมพิวเตอร์และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางเทคโนโลยีที่ใช้

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางด้านภาษาคอมพิวเตอร์

2.1.1 ภาษาไพทอน (Python)

ไพทอน เป็นภาษาระดับสูงแบบอินเตอร์พรีเตอร์ (interpreter) คือจะประมวลผลไปที่ละบรรทัดและปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้รับ ถูกพัฒนาโดย Guido van Rossum ในปี ค.ศ.1989 ซึ่งเป็นภาษาที่ถูกพัฒนาโดยไม่ยึดติดกับแพลตฟอร์ม กล่าวคือสามารถรันภาษา Python ได้ทั้งบนระบบ Unix, Linux , Windows NT, Windows 2000, Windows XP หรือแม้แต่ระบบ FreeBSD

โค้ดของไพทอนถูกสร้างขึ้นมาจากภาษาซี ออกเวอร์ชัน 0.9.0 เป็นเวอร์ชันแรกในปี 1990 และเวอร์ชันล่าสุด 3.6 ในปลายปี 2016

ภาษาไพทอนนั้นมีจุดเด่นดังนี้

- เป็นภาษาแบบอินเตอร์พรีเตอร์ (interpreter)
- สนับสนุนแนวคิดออบเจกต์โอเรียนเทดหรือ OOP (Object Oriented Programming)
- โค้ดที่เขียนด้วย Python สามารถนำไปรันบนระบบปฏิบัติการได้หลากหลาย
- เป็น Open Source สามารถนำไปใช้งานได้ทั้งทางการค้าและภาคการศึกษา
- เป็นภาษาที่เรียนรู้ได้ง่ายและเขียนได้อย่างรวดเร็ว

- สามารถใช้พัฒนาเว็บและโปรแกรมได้
- มีฟังก์ชันสนับสนุนฐานข้อมูล เช่น MySQL, Sybase, Oracle , Informix, ODBC และอื่นๆ
- เป็น Dynamic typing คือ สามารถเปลี่ยนชนิดข้อมูลได้ง่ายและสะดวก
- มี Build-in Object Types คือ โครงสร้างของข้อมูลที่สามารถใช้ได้ ใน Python ประกอบด้วย ลิสต์, ดิกชันนารี, สตริง ที่ง่ายต่อการใช้งานและมีประสิทธิภาพสูง
- มีเครื่องมือต่างๆ มากมาย เช่น การประมวลผลเท็กซ์ไฟล์ การเรียงข้อมูล การเชื่อมต่อสตริง การตรวจสอบเงื่อนไขของข้อความ การแทนค่า เป็นต้น
- จัดการหน่วยความจำอย่างอัตโนมัติ สามารถจัดการพื้นที่หน่วยความจำที่ไม่ต่อเนื่องให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- อนุญาตให้ฝังชุดคำสั่งของ Python เอาไว้ภายในโค้ดภาษา C/C++ ได้
- มีมอดูลสนับสนุนเกี่ยวกับเน็ตเวิร์ก Regular Expression, xml, GUI
- สามารถประมวลผลทางด้านวิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- มีไลบรารีรองรับจำนวนมากมาย
- มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ไพทอนพื้นฐาน

1. ชนิดของข้อมูลไพทอน

ชนิดข้อมูลที่ถูกใช้งานบ่อยมีดังนี้

- ข้อมูลชนิดตัวเลข หมายถึง ข้อมูลที่เป็นชุดของตัวเลข ซึ่งประกอบด้วย ตัวเลขจำนวนเต็ม ตัวเลขที่มีจุดทศนิยม รวมทั้งตัวเลขที่มีค่าเป็นบวกหรือเป็นลบด้วย
ชนิดข้อมูลแบบตัวเลขก็จะมีให้เลือกใช้ 4 ชนิดด้วยกัน ดังนี้
 - Integer
 - Long Integer
 - Float
 - Complex Number
- ชนิดของข้อมูลแบบอักขระ หมายถึง ชนิดข้อมูลที่เป็นอักขระเพียงหนึ่งตัวเท่านั้น โดยตัวอักขระนี้จะอยู่ในเครื่องหมาย apostrophes (' ') อาจจะเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษตัว

เล็ก หรือตัวใหญ่ สัญลักษณ์พิเศษต่างๆ หรือตัวเลข โดยที่ตัวเลขเมื่ออยู่ในเครื่องหมาย apostrophes (' ') นั้น จะไม่สามารถนำไปคำนวณเหมือนกับข้อมูลชนิดตัวเลขได้ เช่น 'A', 'B', 'a', 'b', '9', '#'

- ชนิดข้อมูลแบบข้อความ หมายถึง ชนิดข้อมูลที่เป็นอักขระตั้งแต่หนึ่งตัวอักขระขึ้นไป ซึ่งจะเรียงต่อกัน โดยจะอยู่ภายใต้เครื่องหมาย Apostrophes (' ') แต่จะมีอักขระเรียงกันยาวไม่เกิน 255 อักขระ เช่น 'Hello', '0123456789'
- ชนิดของข้อมูลแบบตรรกศาสตร์ หมายถึง ชนิดของข้อมูลที่ให้ผลลัพธ์ที่ได้จากการตัดสินใจจากเงื่อนไขหรือนิพจน์ โดยผลของข้อมูลชนิดนี้จะมีเพียงค่าจริงและค่าเท็จเท่านั้น

2. ตัวดำเนินการ (Operator) สำหรับเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในไพทอน

ตัวดำเนินการ (Operator) คือกลุ่มที่เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์จะเป็นตัวทำหน้าที่รวมค่าเปรียบเทียบค่า โดยจะกระทำกับตัวแปรต่างๆ สำหรับตัวดำเนินการที่ใช้ในการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในภาษาไพทอน นั้น มีดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงตัวดำเนินการและความหมาย

สัญลักษณ์	ความหมาย
==	เท่ากับ
!=	ไม่เท่ากับ
>	มากกว่า
<	น้อยกว่า
>=	มากกว่าหรือเท่ากับ
<=	น้อยกว่าหรือเท่ากับ
is	เป็นชนิดเดียวกันหรือไม่
is not	ไม่เป็นชนิดเดียวกัน
in	เป็นสมาชิกหรือไม่
not in	ไม่เป็นสมาชิก

สำหรับตัวดำเนินการที่ใช้เปรียบเทียบ (Relation Operator) จะนำข้อมูลสองค่ามาเปรียบเทียบกัน โดยข้อมูลทั้งสองค่าที่จะนำมาเปรียบเทียบกันนั้น จะต้องเป็นข้อมูลประเภทเดียวกัน โดยผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นจริง หรือ เท็จ

3. การประกาศตัวแปรและค่าสงวนของไพทอน

ตัวแปร (Variable) เป็นการกำหนดชนิดข้อมูลของตัวแปร สำหรับใช้ในการเก็บหน่วยความจำ ตัวแปรจะมีชื่อ (identifier) สำหรับใช้ในการอ้างอิงถึงข้อมูลของมัน

ในการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น ตัวแปรของคอมพิวเตอร์จะแตกต่างจากตัวแปรทางคณิตศาสตร์ เพราะค่าของตัวแปรทางคอมพิวเตอร์นั้น ไม่จำเป็นต้องประกอบไปด้วยสูตรหรือสมการที่สมบูรณ์เหมือนกับในทางคณิตศาสตร์ และตัวแปรในทางคอมพิวเตอร์นั้น ตัวแปรอาจจะมีการทำงานซ้ำๆ เช่น การกำหนดค่าในที่หนึ่ง สามารถนำค่านั้นๆไปใช้อีกที่หนึ่งในโปรแกรม และนอกจากนี้ยังสามารถกำหนดค่าใหม่ให้กับตัวแปรได้ตลอดเวลา

การประกาศตัวแปรของไพทอน แต่การประกาศตัวแปรของภาษาไพทอน นั้น ก็มีเงื่อนไขที่ต้องคำนึงตามกฎการตั้งชื่อตัวแปร ดังนี้

- 1) ต้องขึ้นต้นด้วยตัวอักษร ห้ามใช้ตัวเลขหรือสัญลักษณ์ใดๆ
- 2) ห้ามมีช่องว่างหรือเว้นวรรค
- 3) ห้ามใช้เครื่องหมายต่อไปนี้ในการประกาศตัวแปร !...@...#...\$...%...^...&...*(...)-...=...+...~
- 4) ห้ามตั้งชื่อตัวแปรซ้ำกับค่าสงวน
- 5) ควรตั้งชื่อตัวแปรที่สื่อความหมายให้ชัดเจน เพื่อผู้อื่นตีความหมายได้เข้าใจ แต่ถ้ามีความหมายยาวมาก ให้ย่อ เช่น student_name ควรใช้ st_name เป็นต้น
- 6) ตัวแปรที่มีตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กผสมกันจะมีความหมายต่างกับตัวพิมพ์เล็กเพียงอย่างเดียว เช่น St_id แตกต่างจากตัวแปร st_id เป็นต้น

ค่าสงวน คือชื่อหรือคำที่ภาษาไพทอนใช้เฉพาะเพื่อเป็นคำสั่ง หรือมีไว้เพื่อเขียนเป็นโครงสร้างของตัวภาษาเอง โดยค่าสงวนของไพทอนจะมีทั้งหมด 31 คำ ดังนี้

ตารางที่ 3 ตารางแสดงค่าสงวนของไพทอน

and	del	from	not	while	as	elif	for
if	else	global	or	with	assert	pass	lambda
yield	except	break	print	import	exec	class	try
raise	in	is	return	def	continue	finally	

4. การแสดงผลผ่านหน้าจอของไพทอน

การแสดงผลผ่านหน้าจอของไพทอนเป็นการให้โค้ดติดต่อกับผู้ใช้ และส่วนติดต่อกับผู้ใช้จะต้องมีทั้งการรับค่าและการแสดงค่า

โดยการแสดงผลทางหน้าจอ นั้น จะใช้คำสั่ง *print*

```
print (5 + 6)

>>> 11

print ("Hello Kmitl")
```

ภาพที่ 1 แสดงตัวอย่างการใช้คำสั่ง *print* แสดงผลทางหน้าจอ

ตัวอย่างก่อนหน้าเป็นการแสดงค่าอย่างง่าย ยังมีตัวอย่างการแสดงผลแบบอื่น เช่น การแสดงผลข้อความที่มีเครื่องหมาย ' (quote) หรือ " (double quote) ร่วมด้วย การแสดงผลข้อมูลหลายบรรทัด และการแสดงผลแบบข้อความเชื่อมข้อความ

```
print ("I'm a student")

>>> I'm a student

print ('I said "I love Kmitl"')

>>> I said "I love Kmitl"

print ('for what it\'s worth')
```

ภาพที่ 2 แสดงตัวอย่างการแสดงผลกับข้อความที่มี quote หรือ double quote

```

lyric = ""
lyric = lyric + "For what it's worth, I'm sorry for the hurt"
lyric = lyric + "\nI'll be the first to say, \"I made my own mistakes\""
lyric = lyric + "\nFor what it's worth, I know it's just a word and words betray"
lyric = lyric + "\nBut sometimes we lose our way"
lyric = lyric + "\nFor what it's worth"

print lyric

>>> For what it's worth, I'm sorry for the hurt

```

ภาพที่ 3 แสดงตัวอย่างการแสดงผลกับข้อความหลายบรรทัด

```

a = "I"
b = "love"
c = "You"

```

ภาพที่ 4 แสดงตัวอย่างการแสดงผลข้อความแบบเชื่อมข้อความ

5. การรับค่าจากแป้นพิมพ์ในไพทอน

การรับค่าจากแป้นพิมพ์ในไพทอนนั้นสามารถรับค่าได้โดยใช้ฟังก์ชัน `input()` โดยหากกำหนดให้รับค่า `input` ใส่เข้ากับตัวแปรหนึ่ง ตัวแปรนั้นจะมีชนิดเป็นสตริง

```

name = input("Enter your name : ")

>>> Enter your name : Monthon

```

ภาพที่ 5 แสดงตัวอย่างการรับค่าจากแป้นพิมพ์

6. ตัวแปรชนิดลิส (List) ในไพทอน

ตัวแปรลิสในไพทอนเป็นตัวแปรแบบ compound data type คือ 1 ตัวแปร สามารถเก็บค่าได้มากกว่าหนึ่งตัวเพื่อการใช้งานที่หลากหลาย การกำหนดค่าสมาชิกต่างๆ ของตัวแปรลิสจะต้องอยู่ในเครื่องหมาย [...]

```

list = ['abc', 1, 'Kmitl', 23.4]

list_2 = ['Boy', 'Girl']

print (list)

>>> ['abc', 1 , 'Kmitl', 23.4]

print (list[0])

>>> abc

print (list[1:3])

>>> [1 , 'Kmitl']

print (list[2:])

>>> [1 , 'Kmitl', 23.4]

print (list 2 * 2)

```

ภาพที่ 6 แสดงตัวอย่างการเก็บค่าใส่ตัวแปรชนิดลิส

7. ตัวแปรชนิดทูเปิล (Tuple) ในไพทอน

ทูเปิลเป็นตัวแปรที่เก็บข้อมูลแบบลำดับ (sequence data type) คล้ายๆกับลิสแต่ทูเปิลเมื่อสร้างขึ้นแล้วเราไม่สามารถเพิ่มค่าให้ตัวแปรได้อีก โดยทูเปิลจะเก็บค่าของสมาชิกแต่ละตัวไว้ใน (...,...)

```

tuples = ('abc', 1, 'Kmitl', 23.4)

print (tuples)

>>> ('abc', 1, 'Kmitl', 23.4)

print (tuples[0])

>>> abc

```

ภาพที่ 7 แสดงตัวอย่างการเก็บค่าใส่ตัวแปรชนิดทูเปิล

8. ตัวแปรชนิดดิกชันนารี (Dictionary) ในไพทอน

ดิกชันนารีในไพทอนเรียกได้ว่าเป็น hash table type โดยจะมี key และ value คู่กันไปเสมอ key สามารถเอา data type อะไรของ ไพทอนมากำหนดก็ได้ แต่ควรใช้เพียงแค่ string และ numbers จะดีกว่าตัวแปรดิกชันนารี ถ้ากำหนดค่าให้อยู่ในเครื่องหมาย {...} (curly braces) และ key จะถูกกำหนดอยู่ในเครื่องหมาย [] (square braces)

```

dict = {'a': 'This is a', 1: 'This is one'}

print (dict)

>>> {1: 'This is one', 'a': 'This is a'}

print (dict['a'])

>>> This is a

```

ภาพที่ 8 แสดงตัวอย่างการเก็บค่าใส่ตัวแปรชนิดดิกชันนารี

9. เงื่อนไขในไพทอน

ในไพทอนหากต้องการเขียนเงื่อนไขเพื่อควบคุมการทำงานจะใช้คำสั่ง *if* เหมือนภาษาทั่วไป แต่มีรูปแบบที่ต่างออกไป

รูปแบบการเขียน if Statements

If Condition:

Statements

...

...

นอกจากนี้ยังมีรูปแบบอื่นๆ เช่น else, elif

elif Condition:

Statements

```
var = 1

if var == 1:

    print ('this is one')
```

ภาพที่ 9 แสดงตัวอย่างการเขียน if condition

```
var = 2

if var == 1:

    print ('this is one')

elif var == 2:

    print ('this is two')

else:

    print ('nothing')
```

ภาพที่ 10 แสดงตัวอย่างการเขียน if/elif/else condition

for loop ในไพทอนนั้นเป็นการทำงานซ้ำๆ จนกว่าจะเจอเงื่อนไขที่เป็นเท็จ โดยจะกำหนดช่วงการทำงาน *for* ใช้คู่กับ *in* เมื่อ *in* คือ ตรรกศาสตร์ที่ต้องการเปรียบเทียบ

รูปแบบของ for loop

for iterating_var in sequence:

statements(s)

```
list = [2, 'a', 'Kmitl']
```

```
for l in list:
```

```
    print (l)
```

ผลที่ได้คือ:

```
>>> 2
```

ภาพที่ 11 แสดงตัวอย่างการเขียน for loop

11. การเขียนฟังก์ชัน (function) ในไพทอน

การเขียนฟังก์ชันในไพทอนมีสองแบบคือ ฟังก์ชันที่นักพัฒนาเขียนขึ้น กับฟังก์ชันที่มีให้ใช้อยู่แล้ว โดยฟังก์ชันที่เขียนเองนั้นจะใช้ *def* เป็นไวยากรณ์และตามด้วยชื่อของฟังก์ชันที่ต้องการรูปแบบของการสร้างฟังก์ชันเพื่อใช้งาน

```
def ชื่อฟังก์ชัน():
```

...

```
def myfunc():
```

```
    print("Hello my function")
```

```
myfunc()
```

ภาพที่ 12 แสดงตัวอย่างการเขียนฟังก์ชัน

2.1.1. คำสั่งยูนิคซ์ (Unix Command)

ระบบปฏิบัติการยูนิคซ์ (Unix Operating System)

เป็นระบบปฏิบัติการที่เคยพัฒนาในห้องแล็บเบล (Bell) เป็นเทคโนโลยีแบบเปิด (open system) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ผู้ใช้ไม่ต้องผูกติดกับระบบใดระบบหนึ่งหรืออุปกรณ์ยี่ห้อเดียวกัน สร้างขึ้นเพื่อใช้กับเครื่องมินิคอมพิวเตอร์และเมนเฟรม ใช้ในการควบคุมการทำงานของศูนย์คอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมลูกข่ายคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ต่อพ่วงเป็นจำนวนมาก ดังนั้นยูนิคซ์จึงมักใช้ในระบบ

เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ และมีการเชื่อมต่อเครือข่ายระยะไกลต่อมาได้มีการพัฒนาให้สามารถนำยูนิกซ์มาใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ได้

คำสั่งยูนิกซ์เบื้องต้น

ตารางที่ 4 แสดงคำสั่งยูนิกซ์เบื้องต้น

ลำดับ	คำสั่ง	ความหมาย
1.	ls	แสดงรายชื่อไฟล์และไดเรกทอรี
2.	cd	ไปยังไดเรกทอรีที่ต้องการ
3.	cp	คัดลอกไฟล์หรือไดเรกทอรี
4.	mv	ย้ายหรือเปลี่ยนชื่อไฟล์หรือไดเรกทอรี
5.	rm	ลบไฟล์
6.	pwd	แสดงที่อยู่ (path) ปัจจุบัน
7.	touch	สร้างไฟล์ใหม่
8.	mkdir	สร้างไดเรกทอรีใหม่
9.	rmdir	ลบไดเรกทอรีที่ว่างเปล่า
10.	cat	ดูเนื้อหาของไฟล์
11.	wc	นับจำนวนบรรทัด คำ และขนาดไฟล์
12.	chown	เปลี่ยนเจ้าของไฟล์ (ownership)
13.	chmod	เปลี่ยนค่าของควมมีสิทธิ์ในการเข้าถึงและใช้งานไฟล์
14.	grep	ค้นหาข้อความในระดับบรรทัด
15.	df	แสดงขนาดดิสก์ที่เหลืออยู่
16.	zip	บีบอัดไฟล์
17.	unzip	แตกไฟล์จากการ zip
18.	ps	แสดงการประมวลผลทั้งหมด
19.	kill	ยกเลิกการประมวลผลนั้นๆ
20.	history	ดูประวัติการใช้งานคำสั่งต่างๆ ที่ผ่านมา

2.1.2 ภาษา YAML

YAML หรือ YML เป็นภาษา Markup ชนิดหนึ่ง ซึ่งหน้าที่คล้าย JSON หรือ XML คือ แลกเปลี่ยนข้อมูลกันระหว่างโปรแกรมมิ่งภาษาต่างๆ แต่ต่างที่เป็นภาษาที่สั้นและเข้าใจง่ายกว่า โดยตัวภาษาเองนั้นจะไม่มี tag ใดๆ มาเกี่ยวข้อง ใช้การเว้นวรรคในการแยกข้อมูลแทน และไฟล์ที่เก็บจะมีนามสกุลไฟล์เป็น .yaml

```
PageType:
  HomePage:
    Fields:
      BannerImage: {CMSField: Image, UploadFolder: homepage-images, Tab:
Banner}
      BannerCaption: {CMSField: Text, Tab: Banner}
    Components:
```

ภาพที่ 13 แสดงตัวอย่างการเขียน YAML

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางเทคโนโลยีที่ใช้

2.2.1 Django Framework

Django Framework เป็นกรอบการทำงานสำหรับการพัฒนาเว็บไซต์ด้วยไพทอน โดยมีเป้าหมายในการสร้างเว็บไซต์ที่ทำงานร่วมกับฐานข้อมูล (database) และมีความซับซ้อนในแง่ของโค้ดไปถึงการ render ข้อมูลออกมาให้ฝั่ง front-end แสดงผลข้อมูลเหล่านั้นได้

ในการสร้างโปรเจค Django ขึ้นมานั้นจะต้องติดตั้งดังนี้

- ติดตั้งไพทอน
- ติดตั้ง pip3 (package manager ที่ใช้สำหรับติดตั้งแพ็คเกจเสริมให้กับ python3)
- ติดตั้ง Django

ตัวอย่างการเริ่ม Django project บนระบบ Unix (Ubuntu)

1. ไปยัง folder ที่ต้องการจะเก็บโปรเจกต์ จากนั้นเริ่มสร้างโปรเจกต์ชื่อ “hello_kmitl” ด้วยคำสั่ง `$ django-admin startproject hello_kmitl`

```
barenz@DESKTOP-CAJ32KP: ~/project_barenz/start_django$ sudo django-admin startproject hello_kmitl
barenz@DESKTOP-CAJ32KP: ~/project_barenz/start_django$ ls
hello_kmitl
barenz@DESKTOP-CAJ32KP: ~/project_barenz/start_django$ cd hello_kmitl/
barenz@DESKTOP-CAJ32KP: ~/project_barenz/start_django/hello_kmitl$ tree
├── hello_kmitl
│   ├── __init__.py
│   ├── settings.py
│   ├── urls.py
│   └── wsgi.py
└── manage.py
1 directory, 5 files
barenz@DESKTOP-CAJ32KP: ~/project_barenz/start_django/hello_kmitl$
```

ภาพที่ 14 แสดงโครงสร้างไฟล์เมื่อสร้างโปรเจกต์ django

ภายในโฟลเดอร์ที่เราสร้างโปรเจกต์ขึ้น (hello_kmitl) จะมีไฟล์ต่างๆ ดังนี้

- manage.py คือไฟล์สคริปต์สำหรับรันคำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ django
 - __init__.py คือไฟล์เปล่าที่ไม่มีข้อมูลภายในไฟล์ แต่มีหน้าที่เพื่อให้ภาษาไพทอนรู้ว่าโฟลเดอร์ที่อยู่นี้เป็นโฟลเดอร์ที่ใช้เก็บ python package
 - settings.py คือไฟล์ที่ใช้เก็บ configuration ทั้งหมดของ project เอาไว้ เช่น การตั้งค่า Database, Timezone, Logging เป็นต้น
 - urls.py คือไฟล์ที่ใช้เก็บการ routing ของ HTTP request
 - wsgi.py คือไฟล์ที่ใช้เก็บข้อมูลของ Django project ของเรา ใช้สำหรับการ deploy project เมื่อต้องการเชื่อมต่อกับ Web Server
2. ทดลองรัน Django project ที่ port 8000 ด้วยคำสั่ง `python3 manage.py runserver 0.0.0.0:8000` และทดลองเข้าเว็บ browser ด้วย URL: <http://localhost:8000/>

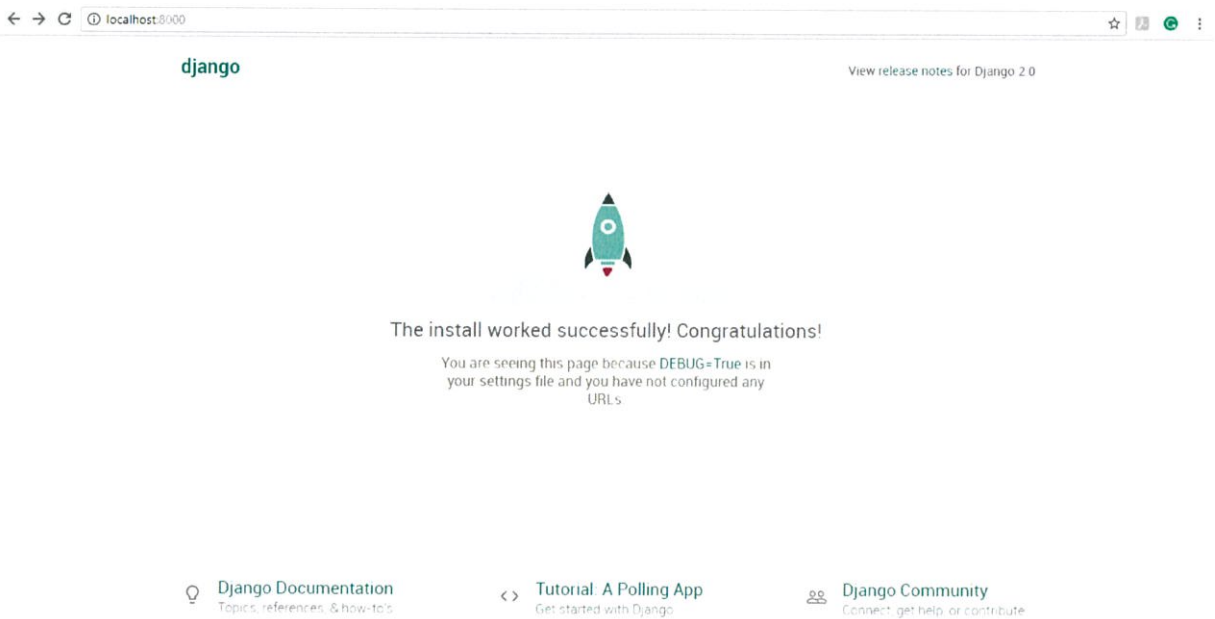
```
baranz@DESKTOP-CA332KP:~/project_baranz/start_django/hello_kmitl$ python3 manage.py runserver 0.0.0.0:8000
Performing system checks...

System check identified no issues (0 silenced).

You have 14 unapplied migration(s). Your project may not work properly until you apply the migrations for app(s)
auth, contenttypes, sessions.
Run 'python manage.py migrate' to apply them.

January 18, 2018 - 17:14:53
Django version 2.0.1, using settings 'hello_kmitl.settings'
Starting development server at http://0.0.0.0:8000/
Quit the server with CONTROL-C.
[18/Jan/2018 17:15:27] "GET / HTTP/1.1" 200 16559
[18/Jan/2018 17:15:27] "GET /static/admin/css/fonts.css HTTP/1.1" 200 423
[18/Jan/2018 17:15:27] "GET /static/admin/fonts/Roboto-Bold-webfont.woff HTTP/1.1" 200 82564
[18/Jan/2018 17:15:28] "GET /static/admin/fonts/Roboto-Light-webfont.woff HTTP/1.1" 200 81348
[18/Jan/2018 17:15:28] "GET /static/admin/fonts/Roboto-Regular-webfont.woff HTTP/1.1" 200 80304
```

ภาพที่ 15 แสดงการรัน django project ครั้งแรก

ภาพที่ 16 แสดงผลหน้าเว็บเบราว์เซอร์เมื่อรัน django project

สร้าง django application โดยจะตั้งชื่อว่า show_hello_message ด้วยคำสั่ง `python3 manage.py startapp show_hello_message` จากนั้นเข้าไปที่ไฟล์เตอร์ show_hello_message

ภาพที่ 17 แสดงโครงสร้างภายในแอปพลิเคชัน show_hello_message

- ทดลองแสดงข้อความ “Hello KMITL” กับ “I LOVE KMITL” บนหน้าเว็บเบราว์เซอร์โดยเริ่มที่ไฟล์ `view.py` เป็นไฟล์ที่ใช้เก็บ logic ของ web application คอยควบคุมสิ่งที่รับมาจาก client web browser (HTTP parameters ต่าง ๆ) และควบคุมสิ่งที่จะตอบกลับไปยัง client web browser ทดลองเปิดไฟล์ view โดยพิมพ์ `vim view.py` (หรือใช้ editor) และเพิ่มคำสั่งต่อไปนี้ลงไป

```
from django.shortcuts import render
from django.http import HttpResponse

def index(request):
    return HttpResponse("<h1>Hello, KMITL</h1><br><b>I LOVE KMITL</b>")
```

ภาพที่ 18 แสดงโค้ดที่จะแสดงข้อความในไฟล์ `view.py`

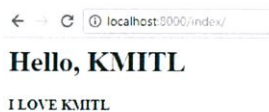
- จากนั้นแก้ไขไฟล์ `urls.py` ให้เป็นดังรูป

```
from django.contrib import admin
from django.urls import path
from django.conf.urls import url
from show_hello_message import views

urlpatterns = [
    path('admin/', admin.site.urls),
    url('^index/$', views.index)
]
```

ภาพที่ 19 แสดงโค้ดในไฟล์ `urls.py`

- ลองรัน django อีกครั้งและไปที่เบราว์เซอร์เข้า url: <http://localhost:8000/index/>

ภาพที่ 20 แสดงเว็บเบราว์เซอร์ที่แสดงข้อความ “Hello, KMITL”, “I LOVE KMITL”

2.2.2 Apache Airflow

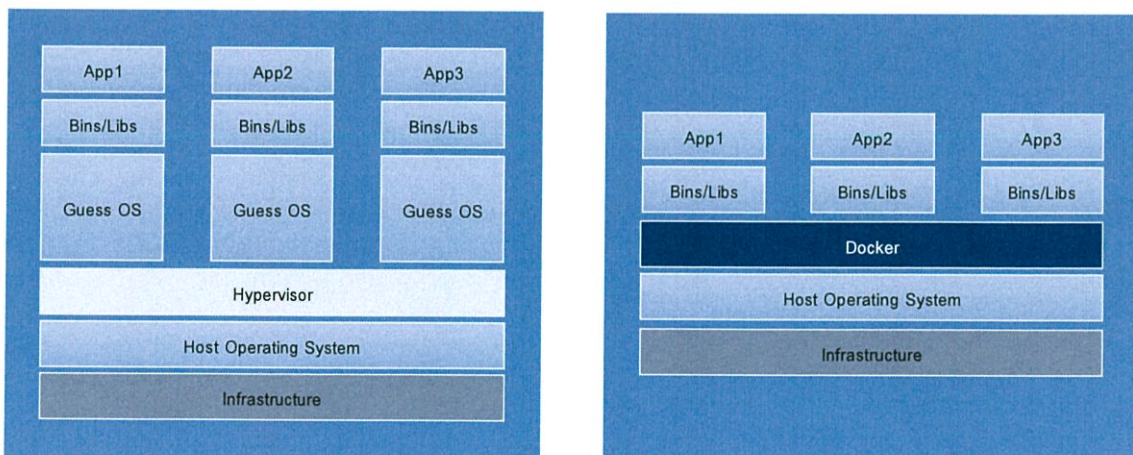
เป็นระบบที่ทำ workflow management ที่ช่วยเรื่อง scheduling and monitoring งานต่างๆ และอีกทั้งยังได้ถูกออกแบบมาใช้ทำ ETL ได้เป็นอย่างดี ระบบนี้เริ่มต้นพัฒนาโดย AirBnB ในปี 2014 และได้เข้าร่วม Apache Incubator Projects ในปี 2016

ข้อดีของการใช้ Airflow เช่น

- การสร้าง workflow คือการสร้าง Directed Acyclic Graph (DAG)
- วิธีการสร้าง DAG เราเขียนด้วยภาษา Python (configuration as code!)
- โปรเจกเป็น active development มี community ที่ใหญ่
- หน้า UI สวยงาม

2.2.3 Docker

Docker คือ ซอฟต์แวร์คอนเทนเนอร์ที่มีการทำงานในลักษณะจำลองสภาพแวดล้อมขึ้นมาบนเครื่อง server เพื่อใช้ในการ run service ที่ต้องการ มีการทำงานคล้ายคลึงกับ Virtual Machine แต่ข้อแตกต่างที่ชัดเจนคือ Virtual Machine ที่รู้จักกันก่อนหน้านี้ นั้นเป็นการจำลองทั้ง OS เพื่อใช้งานและหากต้องการใช้งาน service ใดๆ จึงทำการติดตั้งเพิ่มเติมบน OS นั้นๆ แต่สำหรับ docker นั้นจะใช้ container ในการจำลองสภาพแวดล้อมขึ้นมา เพื่อใช้งานสำหรับ 1 service ที่ต้องการใช้งานเท่านั้น โดยไม่ต้องมีส่วนของ OS เข้าไปเกี่ยวข้องเหมือน Virtual Machines อื่นๆ

ภาพที่ 21 แสดงสถาปัตยกรรมของ docker เทียบกับ virtual machine

Docker image

Docker image เป็นเหมือนตัวต้นแบบของ container ซึ่งภายในจะประกอบด้วยแอปพลิเคชันต่างๆ ที่มีการติดตั้งไว้เพื่อใช้งานสำหรับเซอร์วิสต่างๆ รวมทั้งมีการตั้งค่าต่างๆ ไว้เรียบร้อยแล้ว จากนั้นก็นำมาสร้างเป็น docker image บน registry เพื่อนำไปใช้งาน ทั้งนี้ผู้ใช้งานยังสามารถสร้าง docker image สำหรับใช้งานเองได้อีกด้วย

Docker container

Docker container สามารถมองได้เสมือนกล่อง ซึ่งนำ docker image มาติดตั้ง เพื่อให้สามารถใช้งานเซอร์วิสที่ต้องการจาก image นั้นๆ ได้ โดยใน container แต่ละตัวจะมีการใช้งาน RAM, CPU, ไฟล์ การตั้งค่า ต่างๆ เป็นของแต่ละ container เอง และยังสามารถสั่ง start, stop ได้ที่ container นั้นๆ อีกด้วย

ข้อดีของการใช้ Docker เมื่อเทียบกับการใช้ Virtual Machine (VMs)

- ไม่ต้องเสียเวลาในสร้าง OS ใหม่ และการ config ของแต่ละ OS
- เบาและเร็วกว่ามาก ไม่ว่าจะ เป็น start stop และ restart เพราะใช้ OS, CPU และ RAM ร่วมกันกับ Host OS
- Docker สามารถรัน container ได้มากกว่า VMs ในเครื่องที่มีทรัพยากรที่เท่ากัน
- มีระบบ Registry ทำให้สามารถเคลื่อนย้าย หรือติดตั้ง container ได้สะดวก และรวดเร็ว กว่ามาก
- Containers รันอยู่บน Docker Engine ทำให้ไม่ต้องสนใจ Infrastructure หรือ Host OS ว่าจะเป็นอย่างไ ทำให้หมดปัญหาเช่น เครื่อง Develop สามารถรันได้ แต่เครื่อง Production มักรันไม่ได้บ้าง หรือเครื่อง Develop ของแต่ละคนติดตั้งเครื่องมือคนละ เวอร์ชันกัน ก็เพียง build container เป็น image แล้วส่งในคอนเทนเนอร์ไปใช้ เพียงเท่านี้ปัญหาก็หมดไป

2.2.4 Nginx

Nginx (อ่านว่า เอ็นจิ้นเอ็ก) เป็นเว็บเซิร์ฟเวอร์ประเภทหนึ่งเหมือนกับ Apache หรือว่าตัว IIS ซึ่งโดยจุดเด่นของ Nginx คือ มีประสิทธิภาพมากกว่า Apache ด้วยการที่ใช้ทรัพยากรของเครื่องที่น้อยกว่า เช่น RAM (แรม) และ CPU (ซีพียู) ทำให้เซิร์ฟเวอร์นั้นสามารถทำงานได้มากยิ่งขึ้น แต่เนื่องมาจากการตั้งค่า (configuration) ที่ค่อนข้างจะยุ่งยากรวมไปถึงการใช้งานบางอย่างที่ไม่ได้รองรับเหมือนกันกับ

Apache ซึ่งมีจำนวนผู้ใช้มาก ทำให้ตัว Nginx ถูกใช้งานเพียงบางอย่าง เช่น การทำเว็บไซต์เกี่ยวกับดาวน์โหลด การทำเว็บไซต์เกี่ยวกับพวกสตรีมมิ่ง การทำเว็บไซต์อัปโหลด ซึ่งจะมีพื้นที่สามารถรองรับจำนวนของผู้ใช้ได้มากกว่านั่นเอง

ข้อดีของ Nginx

- รองรับมาตรฐานในด้านความปลอดภัย HTTP/2
- รับรองการทำงาน HTTP ได้อย่างครบถ้วน
- ไฟล์ที่เป็น static จะประมวลผลได้เร็วกว่า Apache
- ทำงานแบบ Asynchronous โดยไม่มีการหยุดรออะไรทั้งนั้น แยกๆ กันไปทำงานทันที จึงใช้ทรัพยากรน้อยกว่า ทำงานได้เร็วกว่า รองรับจำนวนผู้ใช้งานได้มากกว่า Apache

ข้อเสียของ Nginx

- การตั้งค่าที่ค่อนข้างจะยุ่งยากกว่า Apache เนื่องจากการออกแบบที่ค่อนข้างต้องการประสิทธิภาพที่สูงทำให้ต้องตัดการประมวลผลที่เป็นด้วยตัวเองออกไป แล้วไปให้โปรเซสอื่นหรือระบบอื่นจัดการประมวลผลแบบ Dynamic ให้แทนเช่น FastCGI, SCGI, uWSGI, memcache
- การบำรุงรักษายากกว่า Apache เนื่องจาก Nginx ได้มีการออกแบบให้เป็นโมดูลเช่นกันแต่ไม่ได้ยืดหยุ่นมาก ถ้าจะต้องการเพิ่มหรือแก้ไขโมดูลต่างๆ จะไม่ค่อยสะดวก
- การเอาไปทำงานได้หลายแพลตฟอร์ม ยังพอร์ตไปไม่ครบนัก ติดตั้งไม่ถนัด การทำงานร่วมกับองค์ประกอบอื่นยังต้องตั้งค่าอีกเยอะ ต่างกับ Apache ที่พอร์ตไปทุกที่ได้ง่ายกว่า

2.2.5 Python Unit Testing

Unit test คือการเขียนเทส ในส่วนเล็กของโปรแกรมเพื่อแสดงว่าสามารถทำงานได้อย่างที่ควร และต้องทำงานได้ง่ายและเร็ว เขียนสั้น กระชับ และเขียนเฉพาะส่วนที่โปรแกรมเมอร์เห็นว่าจำเป็นต้องเทส ซึ่งเทสชุดนี้โปรแกรมเมอร์เป็นคนใช้เท่านั้น คนอื่นจะไม่ได้ใช้และจะไม่เข้าใจอีกด้วย เพียงแต่ถ้าเทสสามารถทำงานได้อย่างที่มันควรทำได้ ในส่วนของ tester และคนอื่นๆ เช่น ผู้ใช้งาน จะได้รับผลประโยชน์ตรงที่เจอบั๊กน้อยลง Python Unit Testing คือการเขียนเทสโดยใช้ภาษาไพธอนซึ่งมีความง่ายและสะดวก

บทที่ 3

การติดตั้งเครื่องมือและการนำไปใช้

การดำเนินการในโครงการจัดการ WordPress ด้วยเครื่องมือ iPhoenix ประกอบไปด้วยขั้นตอนดังนี้

1. การติดตั้งเครื่องมือ
2. การนำเครื่องมือไปใช้

3.1 การติดตั้งเครื่องมือ

3.1.1 ติดตั้ง Docker

ไฟล์ต่างๆทั้งหมดของเครื่องมือ iPhoenix ถูกรันบน Docker อีกที ดังนั้นจึงต้องติดตั้ง Docker ไว้บนเครื่องของเราก่อน ซึ่งข้อดีของการใช้ Docker นั้นคือสามารถรัน iPhoenix ขึ้นที่ platform แบบไหนก็ได้เช่น Mac os, Windows, Linux เป็นต้น ซึ่งเพียงการติดตั้ง Docker เท่านั้น ที่แตกต่างกันตามแต่ละ platform เครื่องมืออื่นๆ ติดตั้งบน Docker เท่านั้น

ในที่นี้จะทำการติดตั้ง Docker บนระบบปฏิบัติการ Linux ซึ่งทำตามขั้นตอนดังนี้

- ตั้งค่า repository ของ Docker
 1. อัปเดตแพ็คเกจ *apt*

```
$ sudo apt-get update
```

ภาพที่ 22 แสดงการอัปเดตแพ็คเกจ apt

ติดตั้งแพ็คเกจเพื่อให้ *apt* ใช้ repository ผ่าน HTTPS

```
$ sudo apt-get install \  
  apt-transport-https \  
  ca-certificates \  
  curl \  
  software-properties-common
```

ภาพที่ 23 แสดงการติดตั้งแพ็คเกจต่างๆ สำหรับใช้ repository ผ่าน HTTPS

2. เพิ่มคีย์ GPG ของ Docker

```
$ curl -fsSL https://download.docker.com/linux/ubuntu/gpg | sudo apt-key add -
```

ภาพที่ 24 แสดงการเพิ่มคีย์ GPG

3. ตั้งค่าให้ repository มีความเสถียร

```
$ sudo add-apt-repository \  
  "deb [arch=amd64] https://download.docker.com/linux/ubuntu \  
  $(lsb_release -cs) \  
  stable"
```

ภาพที่ 25 แสดงการเพิ่มความเสถียรให้กับ repository

- ติดตั้ง Docker
 1. อัปเดตแพ็คเกจ apt

```
$ sudo apt-get update
```

ภาพที่ 26 แสดงการอัปเดตแพ็คเกจ apt

2. ติดตั้ง Docker เวอร์ชันล่าสุด

```
$ sudo apt-get install docker-ce
```

ภาพที่ 27 แสดงการติดตั้ง Docker เวอร์ชันล่าสุด

3. ทดสอบเพื่อยืนยันความถูกต้องของการติดตั้ง Docker

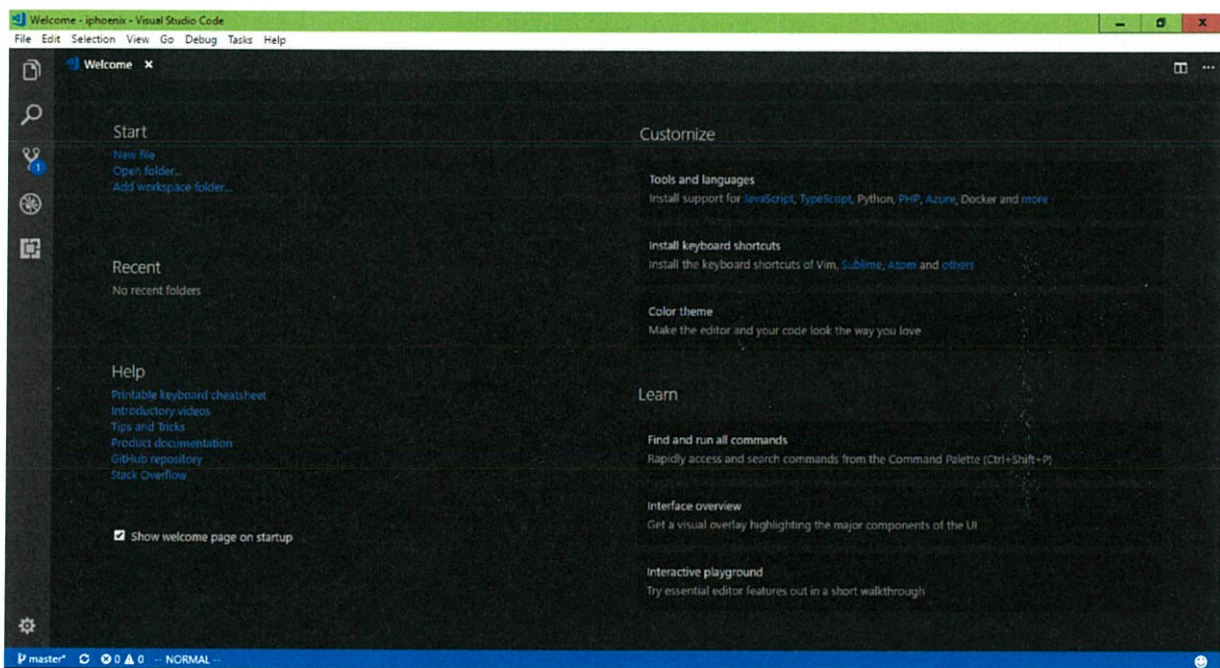
```
$ sudo docker run hello-world
```

ภาพที่ 28 แสดงการทดสอบเพื่อยืนยันความถูกต้องของการติดตั้ง Docker

3.1.2 ติดตั้งเครื่องมือ Visual Studio Code

Visual Studio Code หรือชื่อสั้นๆ คือ VS Code คือ Editor ที่ใช้ในการพัฒนางานต่างๆ ซึ่งในที่นี้ใช้เป็นตัวเขียนโค้ดหลักของทั้งโปรเจกต์ iPhoenix นี้

การดาวน์โหลด VS Code เพียงแค่เชิร์ท Google คำว่า *Download VS Code* ก็เจอทันที หลังจากการดาวน์โหลดมาให้ทำการเปิดขึ้น หน้าตาของ VS Code จะเป็นดังนี้

ภาพที่ 29 แสดงหน้าตาของ Visual Studio Code

3.1.3 ติดตั้งระบบ iPhoenix

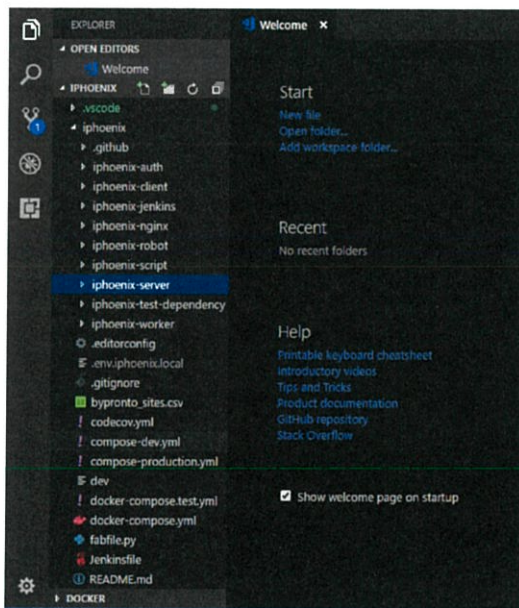
เนื่องจากทางบริษัทได้วางโครงสร้างของระบบ iPhoenix เอาไว้เรียบร้อยแล้ว และได้ทำการเก็บไฟล์ต่างไว้บน GitHub ซึ่งเป็นแบบส่วนบุคคล คือเป็นของบริษัทเท่านั้นหากไม่ได้บัญชีของทางบริษัทก็ไม่สามารถนำมาใช้ได้

การนำไฟล์โปรเจกต์มาไว้บนเครื่องของเราสามารถทำได้โดยใช้คำสั่งของ git ในการโคลนลงมา ซึ่งในที่นี้ไม่ขอเปิดเผยชื่อ repository ของทางบริษัท

```
$ git clone [repository of GitHub]
```

ภาพที่ 30 แสดงคำสั่งการโคลนโปรเจกต์จาก repository ของ GitHub

เมื่อรันคำสั่งเสร็จก็จะได้ไดเรกทอรีของโปรเจกต์ iPhoenix มาทั้งหมดซึ่งจะเก็บไฟล์ต่างๆ ตามโครงสร้างที่ทางบริษัทได้ออกแบบเอาไว้

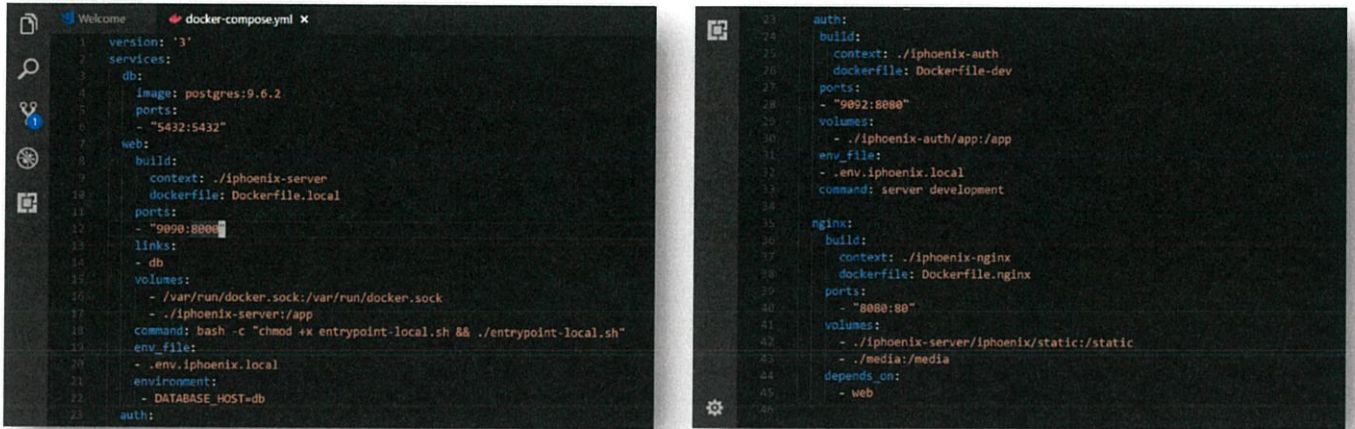

ภาพที่ 31 แสดงโครงสร้างของระบบ iPhoenix จากโปรแกรม Visual Studio Code

โครงสร้างของ iPhoenix หลักๆ ที่สำคัญเช่น ไฟล์ *docker-compose.yml*, โฟลเดอร์ *iphoenix-server*, *iphoenix-worker* เป็นต้น

ขั้นตอนการวางโครงสร้างต่างๆ ของ iPhoenix

1. เขียนไฟล์ docker-compose.yml ขึ้นมา ซึ่งเป็นไฟล์ที่ใช้จัดการ docker container ทีละหลายๆตัว ซึ่ง container ของ iphoenix นั้น จะเก็บเซอร์วิสต่างๆ คือ database, web, authentication และ nginx

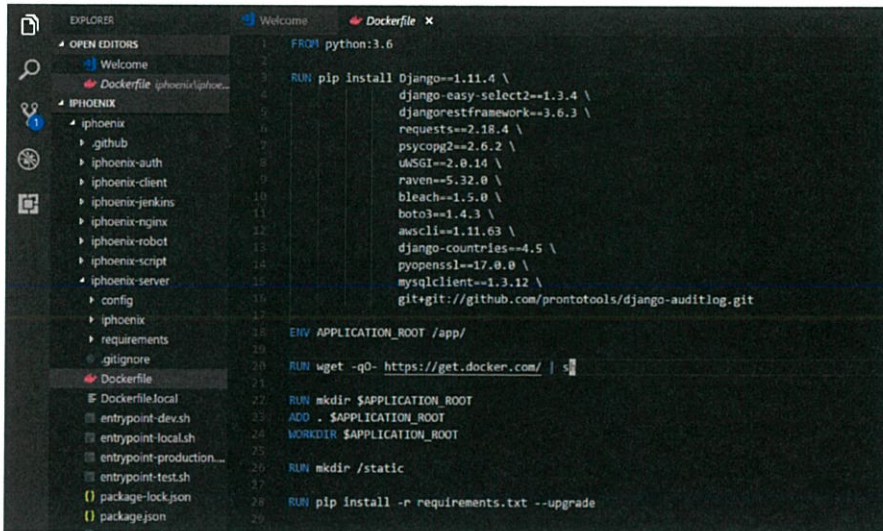


```
1 version: '3'
2 services:
3   db:
4     image: postgres:9.6.2
5     ports:
6       - "5432:5432"
7   web:
8     build:
9       context: ../iphoenix-server
10      dockerfile: Dockerfile.local
11     ports:
12       - "9090:8000"
13     links:
14       - db
15     volumes:
16       - /var/run/docker.sock:/var/run/docker.sock
17       - ../iphoenix-server:/app
18     command: bash -c "chmod +x entrypoint-local.sh && ./entrypoint-local.sh"
19     env_file:
20       - .env.iphoenix.local
21     environment:
22       - DATABASE_HOST=db
23   auth:
24     build:
25       context: ../iphoenix-auth
26       dockerfile: Dockerfile-dev
27     ports:
28       - "9092:8080"
29     volumes:
30       - ../iphoenix-auth/app:/app
31     env_file:
32       - .env.iphoenix.local
33     command: server development
34   nginx:
35     build:
36       context: ../iphoenix-nginx
37     dockerfile: Dockerfile.nginx
38     ports:
39       - "8080:80"
40     volumes:
41       - ../iphoenix-server/iphoenix/static:/static
42       - ../media:/media
43     depends_on:
44       - web
```

ภาพที่ 32 แสดงการเขียนไฟล์ docker-compose.yml

จากในไฟล์นั้นเซอร์วิส *db* คือ database ของ iPhoenix, *web* คือ หน้าอินเตอร์เฟซที่ให้ผู้ใช้งาน, *auth* คือ authentication เป็นการกำหนดสิทธิ์ในการใช้ iPhoenix และ *nginx* คือเว็บเซอร์เวอร์ที่ใช้ในการรัน *web* อีกที ซึ่งในแต่ละเซอร์วิสนั้น จะมีการ build จากไฟล์ dockerfile คือ ไฟล์ที่ใช้เตรียมลงแพคเกจต่างๆที่จะใช้ในแต่ละ container และในส่วน *volumes* ของเซอร์วิส *web* นั้นคือการเชื่อมไฟล์หรือโฟลเดอร์ของ iPhoenix ที่อยู่บนเครื่องเราเข้ากับ container ของเซอร์วิส *web* เฉพาะส่วนของโค้ดที่ใช้แสดงอินเตอร์เฟซ

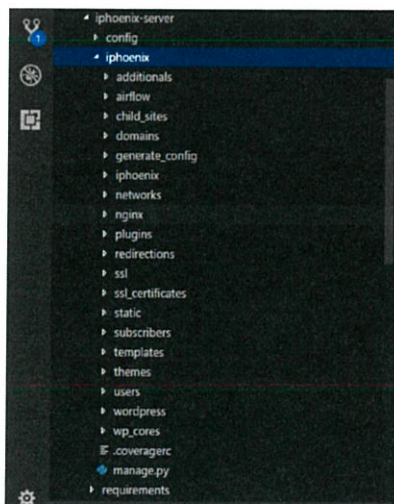
2. เขียนไฟล์ Dockerfile ของแต่ละเซอร์วิสเพื่อจะให้ environment ของแต่ละเซอร์วิสเป็นไปตามที่ต้องการ ในที่นี้จะดูในส่วนของเซอร์วิส *web* เพราะเป็นตัวหลักของอินเตอร์เฟซ iPhoenix ส่วนเซอร์วิส *db* นั้นทำการ build โดยใช้ image ของ postgres

ภาพที่ 33 แสดงการเขียนไฟล์ Dockerfile ของเซอร์วิส web

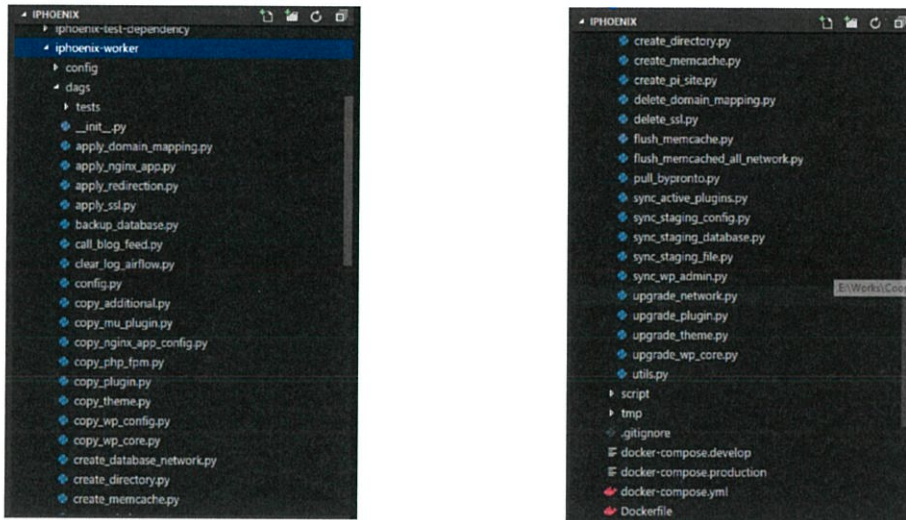
ซึ่งแพ็คเกจที่สำคัญๆ เช่น Django และ Python เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเฟสของ iPhoenix ถูกเขียนภาษาไพทอนและใช้กรอบการทำงาน Django และแพ็คเกจอื่นๆ ที่เป็นพื้นฐานจะถูกเก็บแยกไฟล์ไว้ใน requirements.txt เพื่อการลงซ้ำจะได้มาเรียกที่ไฟล์นี้เสมอ

- ที่โพลเดอร์ *iphoenix-server* จะเก็บฟังก์ชันต่างๆ ของ iPhoenix ไว้ทั้งหมด และใช้ Django ในการพัฒนาโครงสร้างจึงมีลักษณะเดียวกับการรันโปรเจค Django ขึ้นฟังก์ชันที่ทำการพัฒนาขึ้นเช่น จัดการ theme, plugin, domain mapping, redirection เป็นต้น

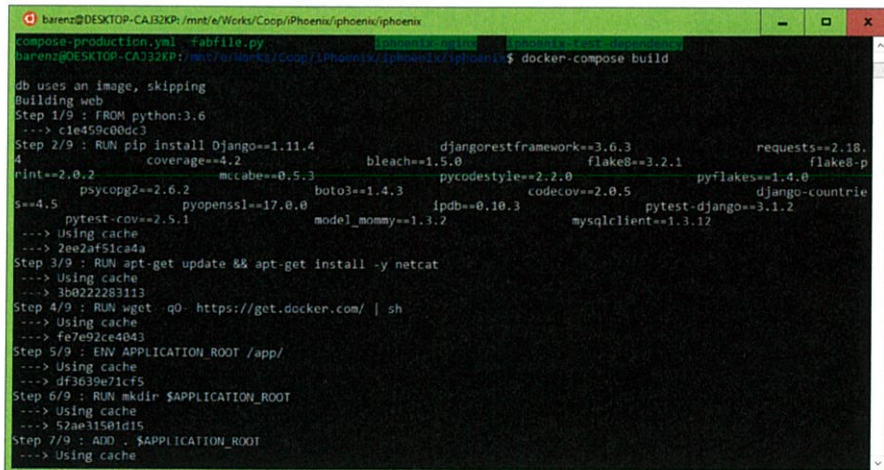
ภาพที่ 34 แสดงโครงสร้างของ iphoenix-server

4. ที่โพลเตอร์ *iphoenix-worker* จะเก็บเครื่องมือที่มีชื่อว่า Airflow ซึ่งช่วยในการจัดการคิวในการทำงานของฟังก์ชันต่างๆ ของ *iphoenix-server* การติดต่อไปยังเซอเวอร์นอก และมีอินเตอร์เฟซสำหรับการมอนิเตอร์ฟังก์ชันเหล่านั้น เพื่อให้เป็นไปอย่างราบรื่น

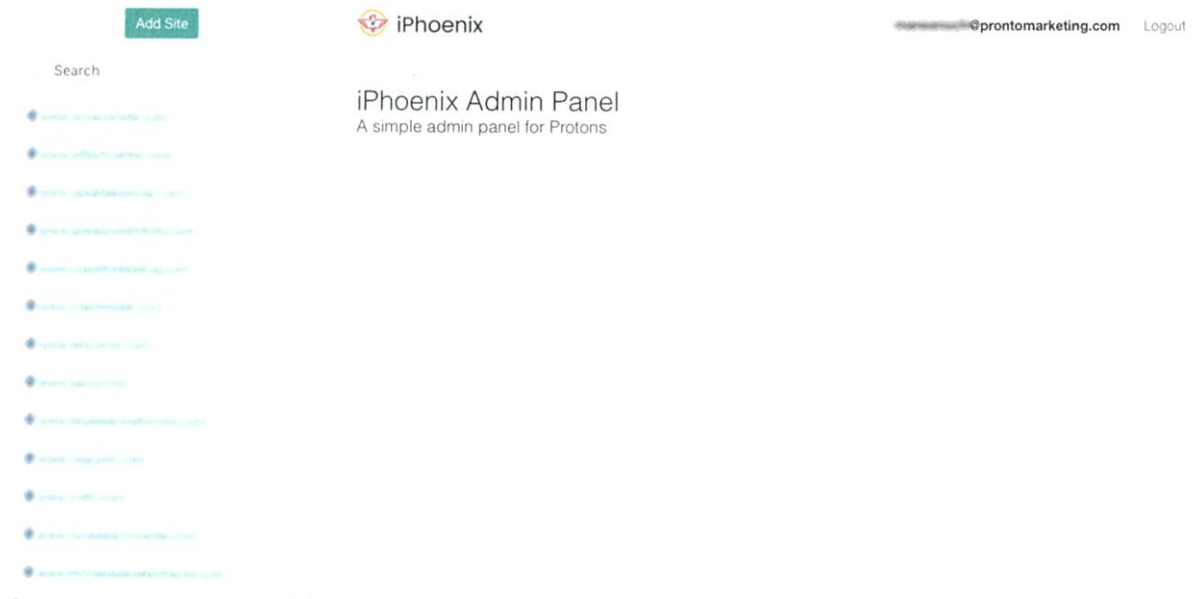
ภาพที่ 35 แสดงโครงสร้างของ iphoenix-worker

5. ทำการ build ไฟล์ docker-compose เพื่อติดตั้งแพคเกจต่างๆ ให้กับเซอร์วิสด้วยคำสั่ง `docker-compose build`

ภาพที่ 36 แสดงการ build แพคเกจต่างๆ ใน docker container ของเซอร์วิส web

6. หลังจาก build เสร็จเรียบร้อยต่อมาทำการรันเซอร์วิส web ขึ้นเพื่อแสดงหน้าอินเทอร์เฟซของ iPhoenix ด้วยคำสั่ง `docker-compose up -d`
7. หลังพิมพ์คำสั่งเรียบร้อยแล้ว สามารถเช็คได้ว่ามี container เซอร์วิสไหนทำงานอยู่บ้าง ต่อจากนั้นให้เข้าเว็บเบราว์เซอร์ พิมพ์ URL ชื่อว่า localhost:9000 จะแสดงอินเทอร์เฟซหน้าแรกขึ้นมา

ภาพที่ 37 แสดงหน้าอินเทอร์เฟซของ iPhoenix

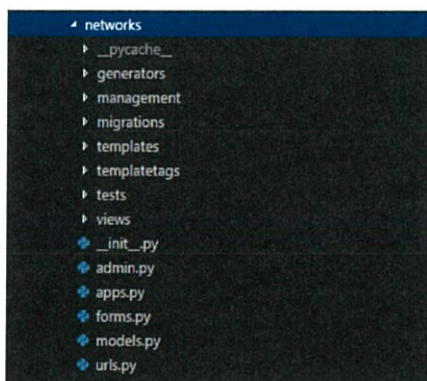
3.1.4 ติดตั้งฟังก์ชันต่างๆ ของ iPhoenix

3.1.4.1 WordPress Multisite Management (Networks Management)

เป็นฟังก์ชันใช้ในการจัดการเว็รด์เพสแบบมัลติไซต์ WordPress Multisite หรือในคำศัพท์ของ WordPress เรียกว่า Network ซึ่งเมื่อสร้างขึ้น จะประกอบไปด้วย 2 Site ในส่วนของ Site แรกจะเป็นส่วนที่ลูกค้าใช้งานจริง ส่วนของ Site ที่สองเป็นส่วนที่ใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไขเว็บไซต์ที่ลูกค้าใช้งานจริง (Site แรก) ทำให้สามารถพัฒนาเว็บไซต์ในระหว่างที่ลูกค้าประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องปิดเว็บไซต์ชั่วคราว

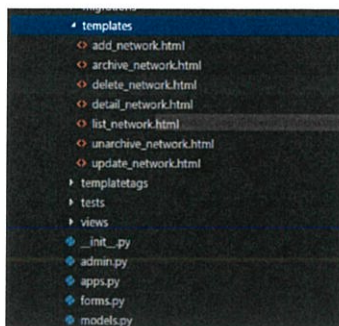
ขั้นตอนการพัฒนาฟังก์ชัน Networks Management

1. เนื่องจากพัฒนาฟังก์ชันด้วย Django โครงสร้างสำคัญจะประกอบไปด้วยไฟล์ในโฟลเดอร์ *views*, *templates* และไฟล์ *admin.py*, *apps.py*, *forms.py*, *models.py*, *urls.py*

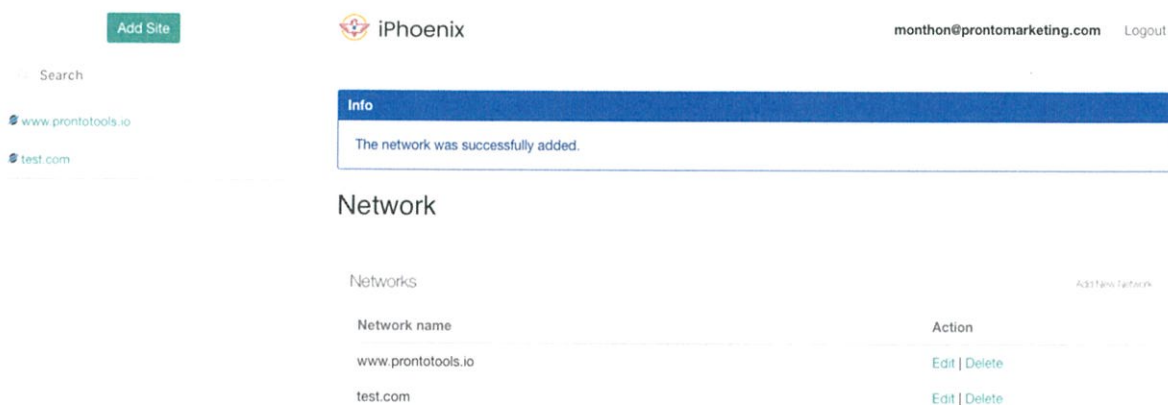

ภาพที่ 38 แสดงโครงสร้างของฟังก์ชัน Networks Management

2. ในโฟลเดอร์ *templates* จะเก็บไฟล์ html ซึ่งเป็นโค้ดที่ใช้แสดงหน้าอินเตอร์เฟซของฟังก์ชัน ซึ่งจะประกอบไปด้วยฟังก์ชันย่อยคือ หน้าแสดงรายชื่อเว็บไซต์ที่เป็นแบบมัลติไซต์ หน้าเพิ่ม แก้ไข ลบไซต์ และหน้ารายละเอียดของไซต์

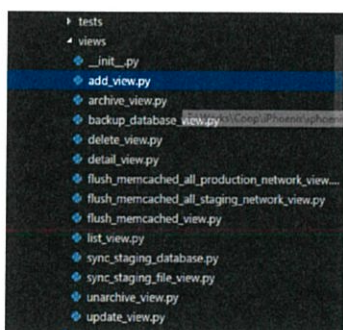

ภาพที่ 39 แสดงโครงสร้างของโฟลเดอร์ templates

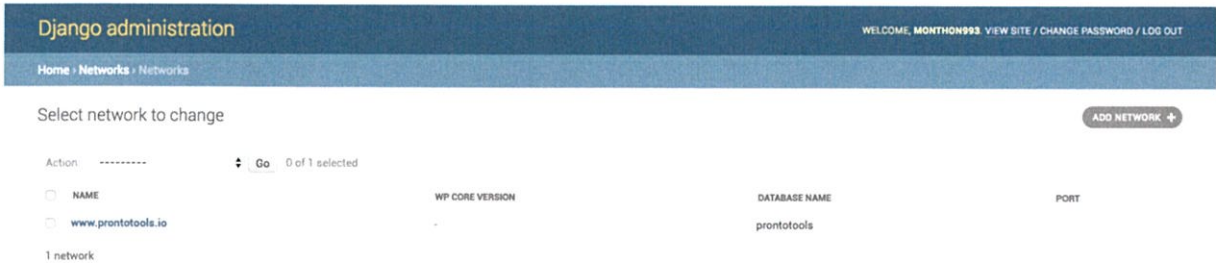
ภาพที่ 40 แสดงรายชื่อไซต์

3. โฟลเดอร์ *views* ประกอบไปด้วยไฟล์ *view.py* ต่างๆ ซึ่ง *view* นั้นคือ *controller* เขียนขึ้นเพื่อสั่งให้ทำงานตามที่เราต้องการเช่น การเพิ่ม ลบ แก้ไขไซต์ และเขียนขึ้นเพื่อให้ประมวลผลหน้า *template* จากไฟล์ *html* มาเป็นหน้าอินเทอร์เน็ตเฟส

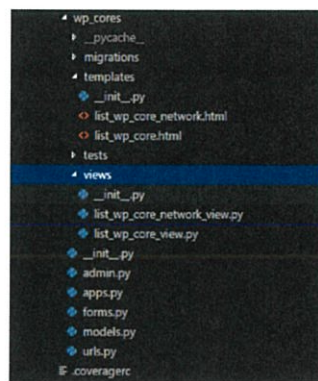
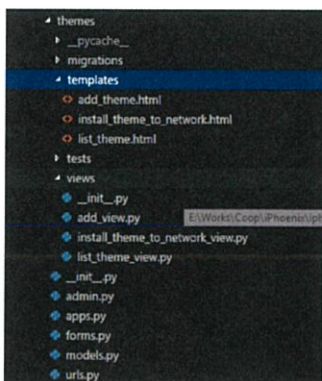
ภาพที่ 41 แสดงโครงสร้างของ views

- ไฟล์ `admin.py` เนื่องจาก Django มีระบบแอดมินในตัวจึงสามารถสร้างหน้าจัดการในส่วนของระบบหลังบ้านได้ ไฟล์นี้จึงสร้างขึ้นเพื่อจัดการไซต์ในส่วนของสิทธิ์แอดมินคือจัดการได้ทุกอย่างหากระบบหน้าบ้านมีปัญหา

ภาพที่ 42 แสดงอินเตอร์เฟซระบบแอดมินของฟังก์ชันการจัดการไซต์

- ไฟล์ `forms.py` เป็นไฟล์ที่สร้างขึ้นเพื่อจัดการกับฟอร์มต่างๆ เช่นในฟอร์มของการเพิ่มไซต์ เงื่อนไขต่างๆในการที่จะกรอกฟอร์มจะเขียนที่ไฟล์นี้
 - ไฟล์ `models.py` เป็นไฟล์ที่เก็บฟิลด์ต่างๆ ในฐานข้อมูล ในฟังก์ชันการจัดการไซต์นี้จะมีฟิลด์ `name`, `wp_core_version`, `database_name` และ `archived` อีกทั้งเขียน `override` ฟังก์ชัน `save()` เพื่อเงื่อนไขบางอย่างก่อนที่จะบันทึกข้อมูลลงฐานข้อมูลได้เช่น ในการเพิ่มไซต์แบบมัลติไซต์ (Network) จะเขียนให้สร้างไซต์ย่อยๆ อีกสองไซต์ด้วย ใน iPhoenix เรียกไซต์ที่เกิดขึ้นมาตอนสร้าง network ว่า Child site
 - ไฟล์ `urls.py` เป็นไฟล์ที่เก็บ url ของฟังก์ชันในแต่ละส่วนของ view ซึ่งจะทำให้เชื่อมต่อไปยัง view ต่างๆ ได้ผ่าน url ที่เขียนขึ้นในไฟล์นี้
- 3.1.4.2 ฟังก์ชัน Plugin, Theme and WordPress Core Management
- ทั้งสามฟังก์ชันนี้โครงสร้างที่เขียนขึ้นมีลักษณะคล้ายกัน เนื่องจากการจัดการที่เหมือนกัน

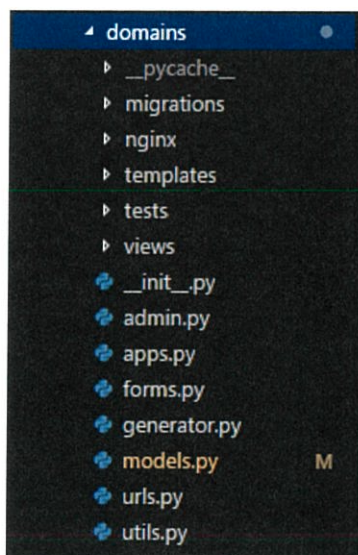

ภาพที่ 43 แสดงโครงสร้างของ plugin, theme และ wp core

3.1.4.3 ฟังก์ชัน Domain mapping

เป็นฟังก์ชันที่จัดการเรื่อง Domain mapping ของเวิร์ดเพรส ทำให้สามารถใช้ URL เดิมได้ในกรณีที่จัด Domain ใหม่ขึ้นมา หรือถ้าหากชื่อเป็น Multi-Domain เพื่อทำลูกเล่นในการเซิร์ชที่หลากหลายหรือป้องกันผู้ใช้สะกดคำผิดเมื่อกรอก URL ค้นหาเว็บไซต์ ก็สามารถทำ Mapping มายัง Domain หลักได้

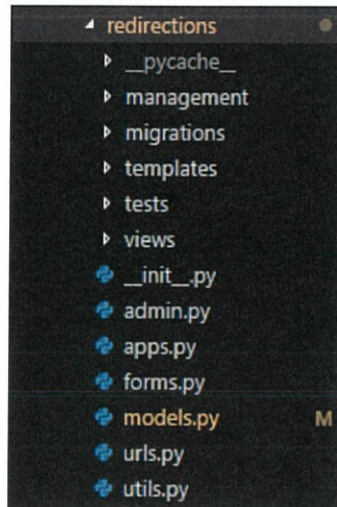
โครงสร้างของโพลเดอร์จะคล้ายกับโครงสร้างของ networks ซึ่ง domain นั้นเป็นส่วนย่อยของ childsites และ childsites เป็นส่วนย่อยของ networks อีกทีหนึ่ง

ภาพที่ 44 แสดงโครงสร้างของ domains

3.1.4.4 ฟังก์ชัน Redirection

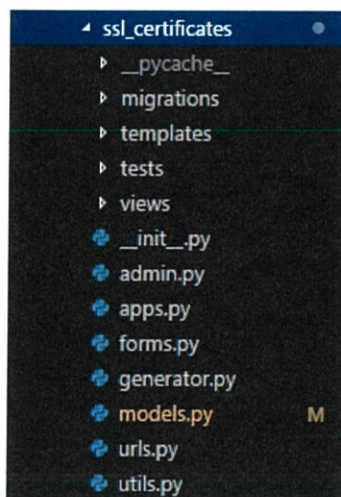
เป็นฟังก์ชันที่จัดการกับ sub-directory ที่อาจจะไม่ได้ใช้แล้วแต่ต้องการให้เข้าผ่าน URL เดิมได้หรือทำเพื่อเทคนิคการ query หลีกเลี่ยงการพิมพ์ผิดให้ redirect ไปยัง URL ที่เราต้องการภายใต้ domain นั้น

ภาพที่ 45 แสดงโครงสร้างของ redirections

3.1.4.5 ฟังก์ชัน SSL Certificate

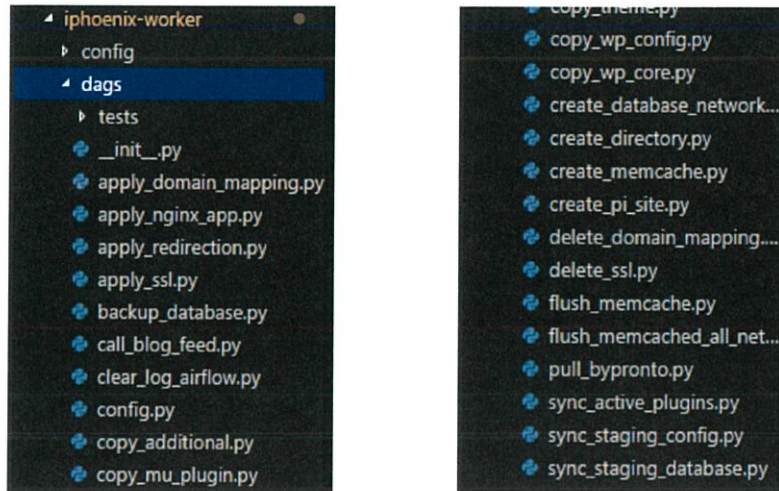
เป็นฟังก์ชันที่จัดการเรื่อง security ต่างๆ ให้กับ domain นั้นๆ

ภาพที่ 46 แสดงโครงสร้างของ SSL Certificate

3.1.5 ติดตั้ง Airflow

Airflow จะอยู่ในโปรเจกเดียวกับ iPhoenix แต่แยกเป็นอีกโฟลเดอร์หนึ่งซึ่งอยู่ในโฟลเดอร์ iphoenix-worker

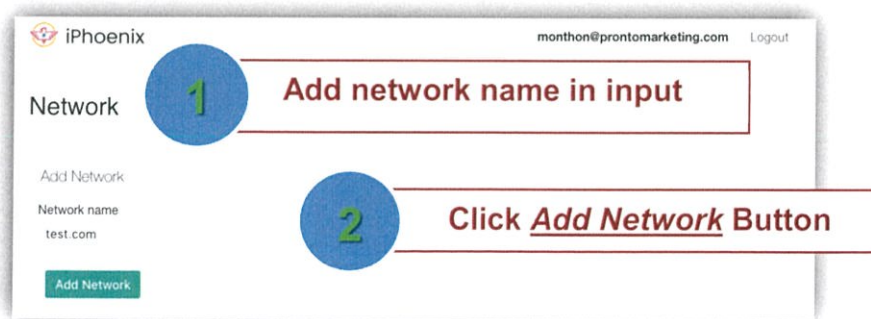

ภาพที่ 47 แสดงโครงสร้างของ Airflow

3.2 การนำเครื่องมือไปใช้

3.2.1 Networks Management

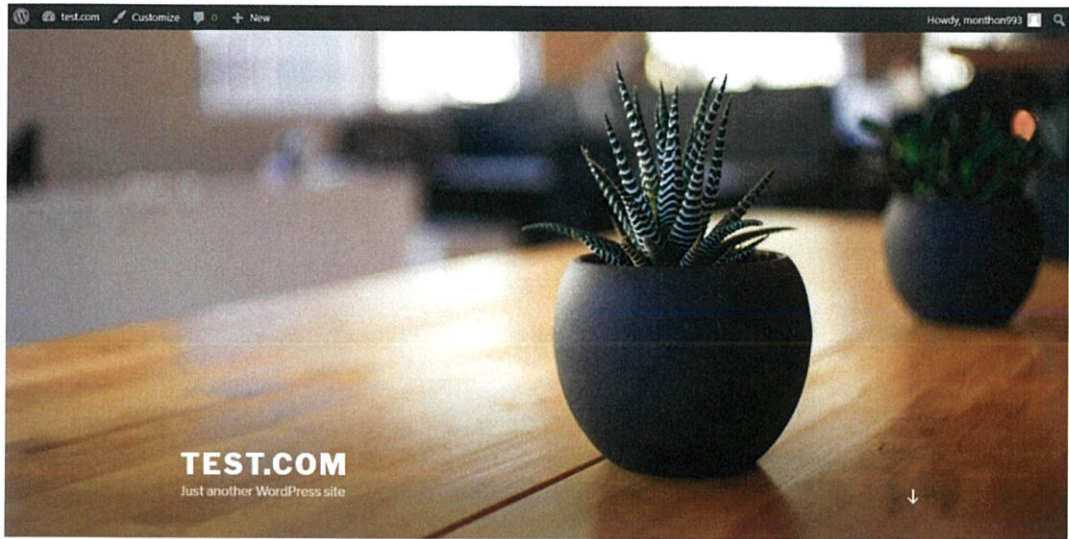
ขั้นตอนการสร้าง network ตัวอย่างเช่น สร้าง network test.com

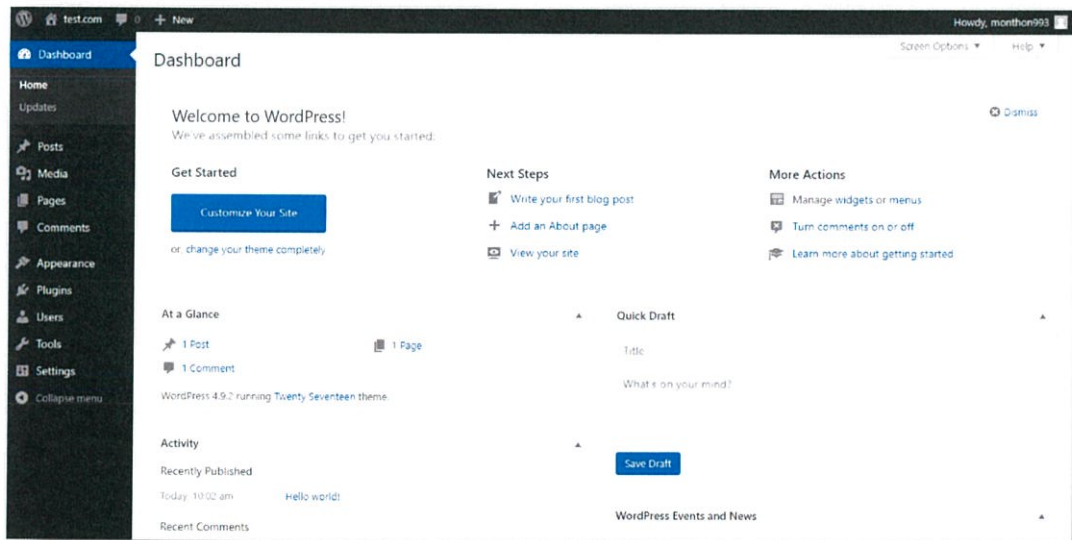
ภาพที่ 48 แสดงขั้นตอนการสร้าง network

1. ใส่ชื่อ network ที่ต้องการในช่องอินพุต ในที่นี้ใส่ test.com
2. กดปุ่มสีเขียวที่ชื่อว่า “Add Network”

เพียงเท่านี้ก็จะได้ไซต์เปล่าๆ ขึ้นมาหนึ่งไซต์

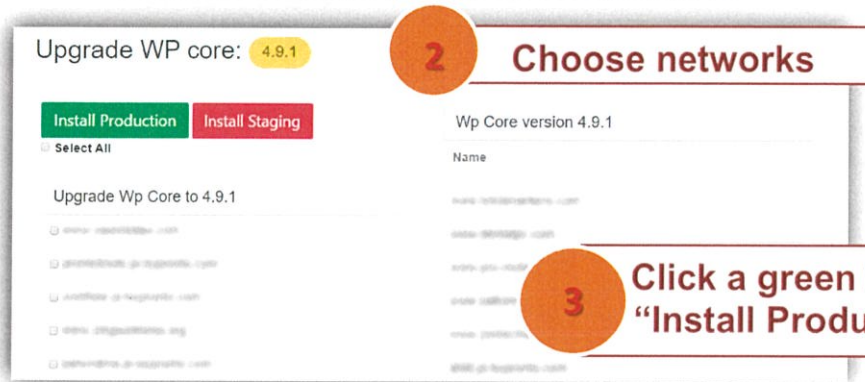
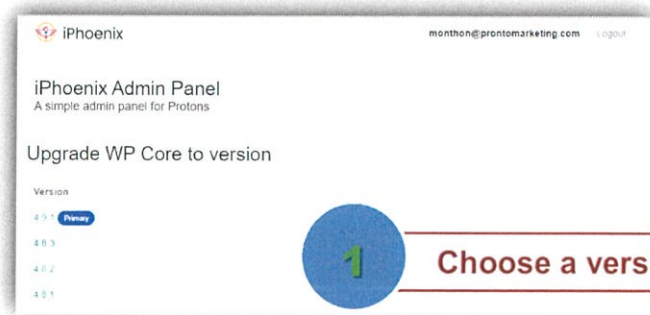
ภาพที่ 49 แสดงหน้าไซด์ของ test.com

ภาพที่ 50 แสดงหน้า dashboard ของไซด์ test.com

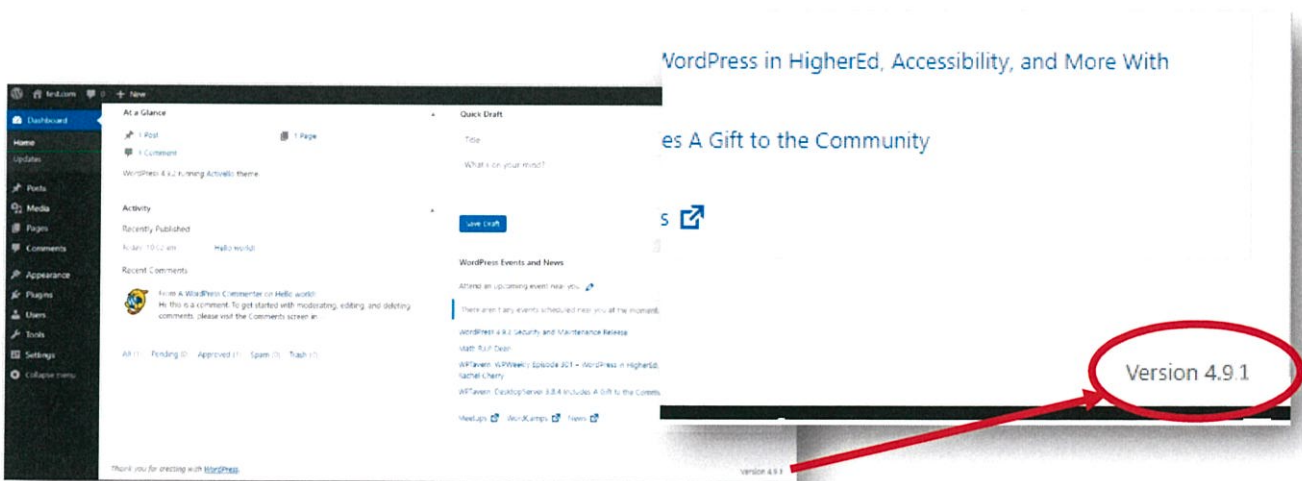
3.2.2 WordPress Core Management

การอัปเดต WordPress core เป็นเวอร์ชันใหม่หรือเก่าลง สามารถทำได้ดังนี้ เช่น ต้องการจะอัปเดตเป็นเวอร์ชัน 4.9.1

ภาพที่ 51 แสดงขั้นตอนการอัปเดต WordPress Core

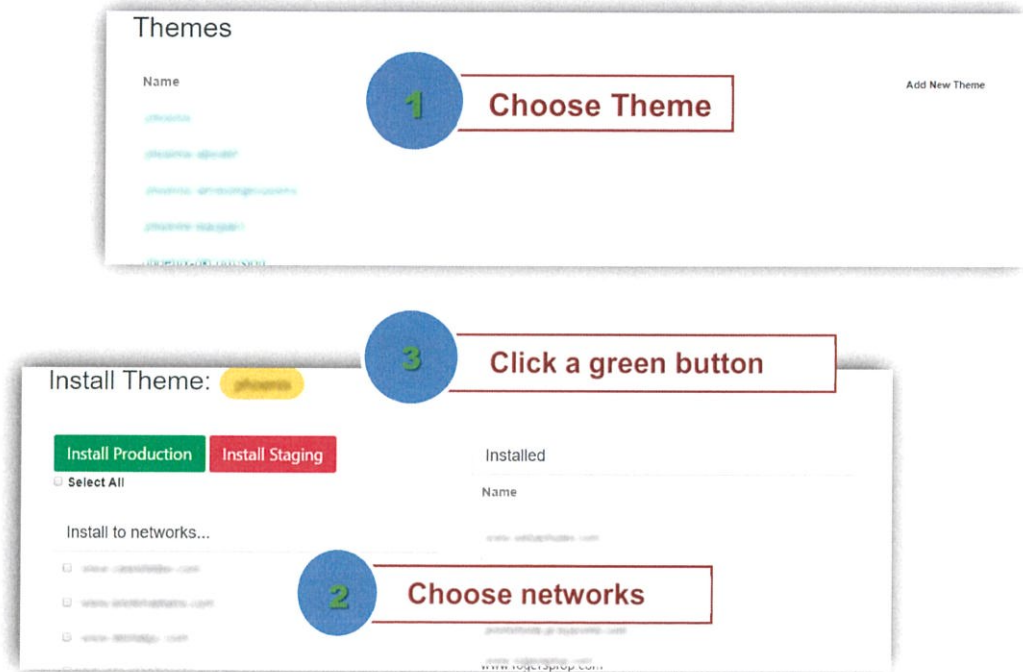
1. เลือกเวอร์ชันที่ต้องการ ในที่นี้เลือก 4.9.1
2. เลือก network ของ WordPress ที่ต้องการจะอัปเดต
3. คลิกปุ่มสีเขียว “Install Production” เพื่ออัปเดตเวอร์ชัน

ภาพที่ 52 แสดงหน้า dashboard ที่ถูกอัปเดตเรียบร้อยแล้ว

3.2.3 Theme Management

ในการจัดการธีมนั้นจะมีการ install, update และ delete ธีมในตัวอย่างจะแสดงการ install ธีมให้กับ network test.com

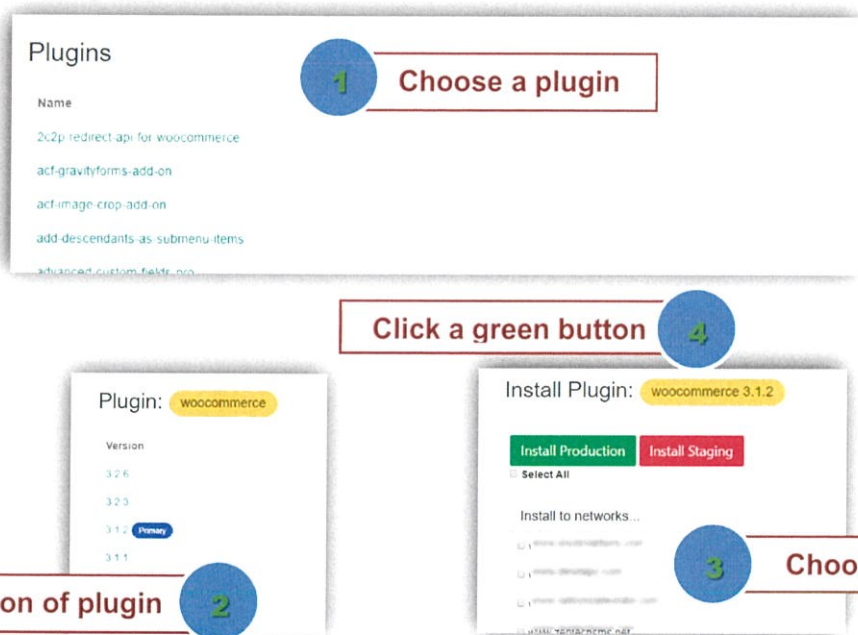
ภาพที่ 53 แสดงขั้นตอนการ install ธีม

1. เลือกธีมที่ต้องการ
2. เลือก network ที่ต้องการจะลงธีม
3. กดปุ่มสีเขียวเพื่อ install ธีมให้กับ network

ภาพที่ 54 แสดงหน้าตาของไซต์เมื่อลงธีมเสร็จ

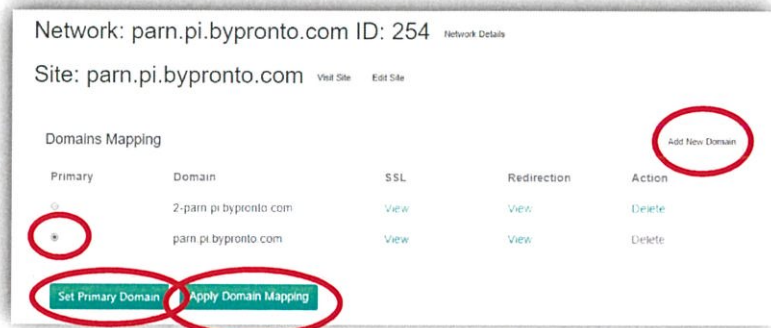
3.2.4 Plugin Management

ภาพที่ 55 แสดงตัวอย่างการ install ปลั๊กอิน

1. เลือกปลั๊กอินที่ต้องการ
2. เลือกเวอร์ชันของปลั๊กอิน
3. เลือก network ที่ต้องการจะ install ปลั๊กอิน
4. คลิกที่ปุ่มสีเขียว

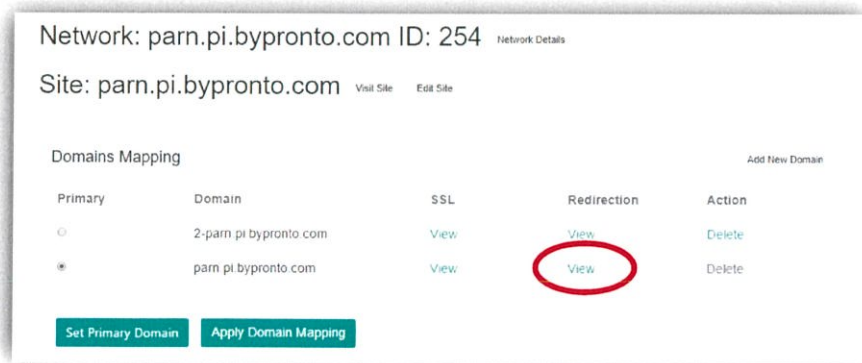
3.2.5 Domain Mapping Management

ภาพที่ 56 แสดงตัวอย่างการทำ domain mapping

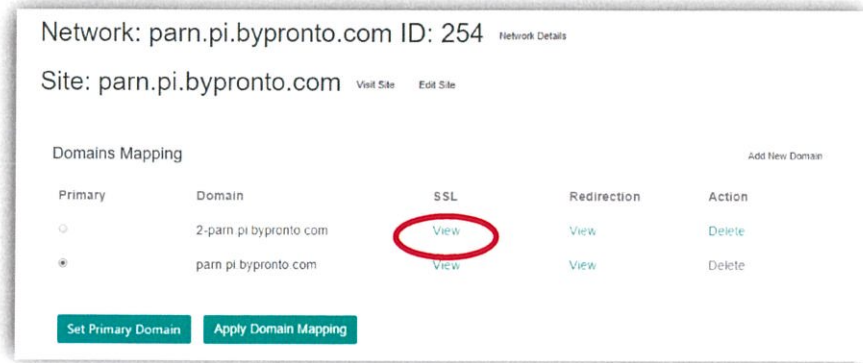
1. เพิ่มโดเมนใหม่ที่ต้องการจะ mapping โดยการกดปุ่ม “Add New Domain”
2. เลือก primary ให้กับโดเมนที่ต้องการจะให้โดเมนอื่นแมพเข้ามา
3. กดปุ่ม “Set Primary Domain”
4. กดปุ่ม “Apply Domain Mapping”

3.2.6 Redirection

ภาพที่ 57 แสดงตัวอย่างการทำ Redirection

3.2.7 SSL Certificate

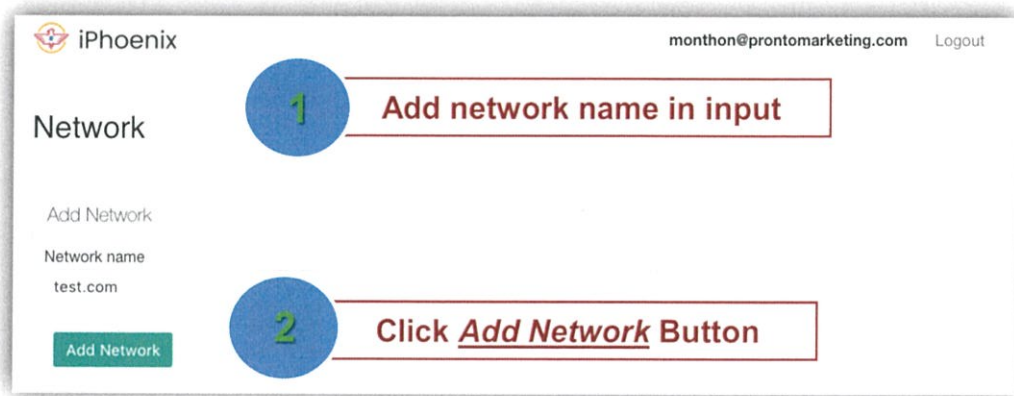

ภาพที่ 58 แสดงตัวอย่างการทำ SSL Certificate

บทที่ 4

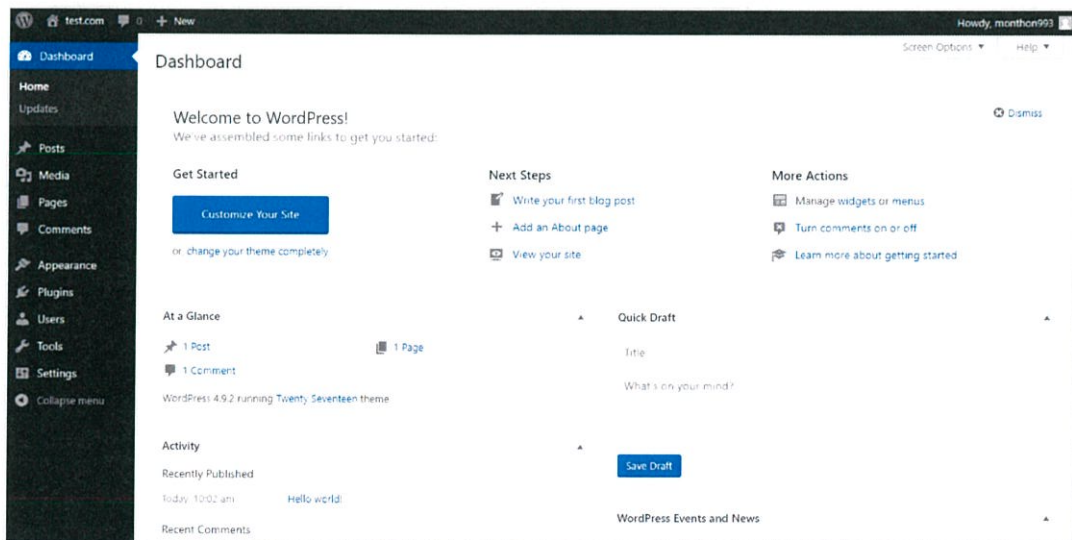
ผลการวิจัย

4.1 การเพิ่มไซต์ลูกค้าด้วยฟังก์ชันการจัดการเวิร์ดเพสมัลติไซต์

ภาพที่ 59 แสดงตัวอย่างการเพิ่มไซต์แบบมัลติไซต์

ผลลัพธ์หลังจากการเพิ่มไซต์ ระบบ back-end จะดำเนินการและได้ไซต์เวิร์ดเพสขึ้นมาในลักษณะดังนี้

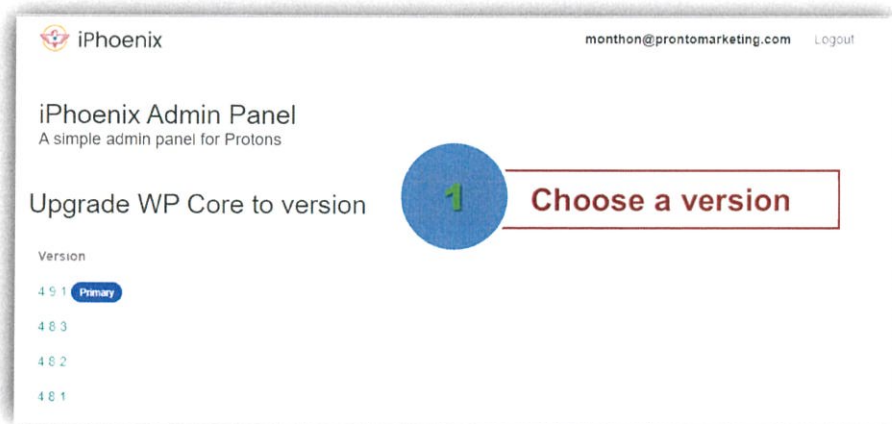

ภาพที่ 60 แสดงผลลัพธ์หน้า Dashboard ของไซต์ test.com หลังจากเพิ่มไซต์

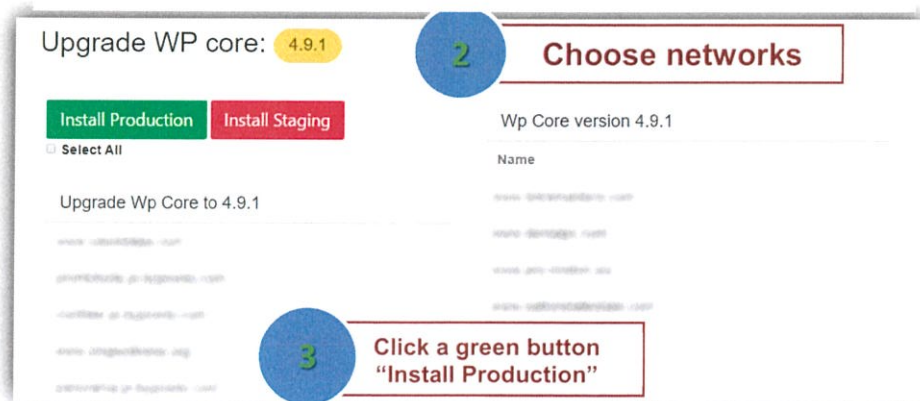

ภาพที่ 61 แสดงผลลัพธ์หน้า Home Page ของไซต์ test.com หลังจากเพิ่มไซต์

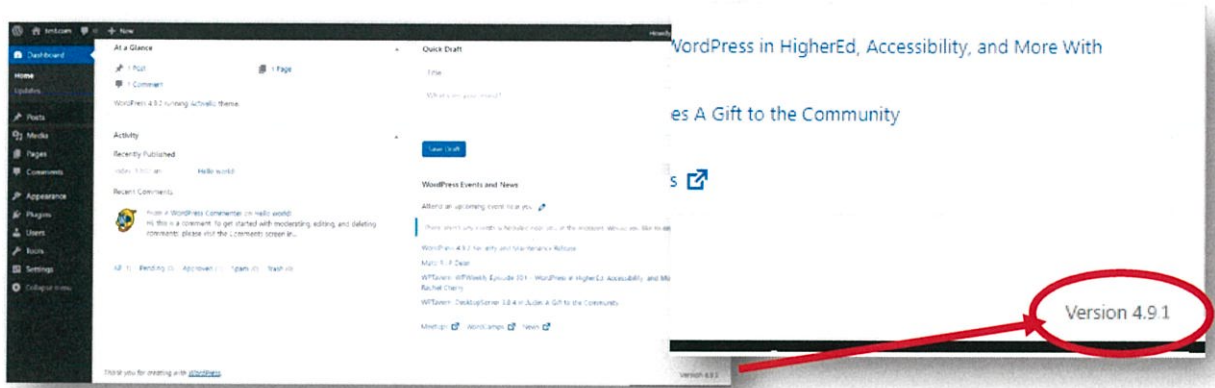
4.2 การอัปเดตเว็บไซต์ด้วยฟังก์ชันการจัดการเว็บไซต์

ภาพที่ 62 แสดงตัวอย่างการอัปเดตเว็บไซต์

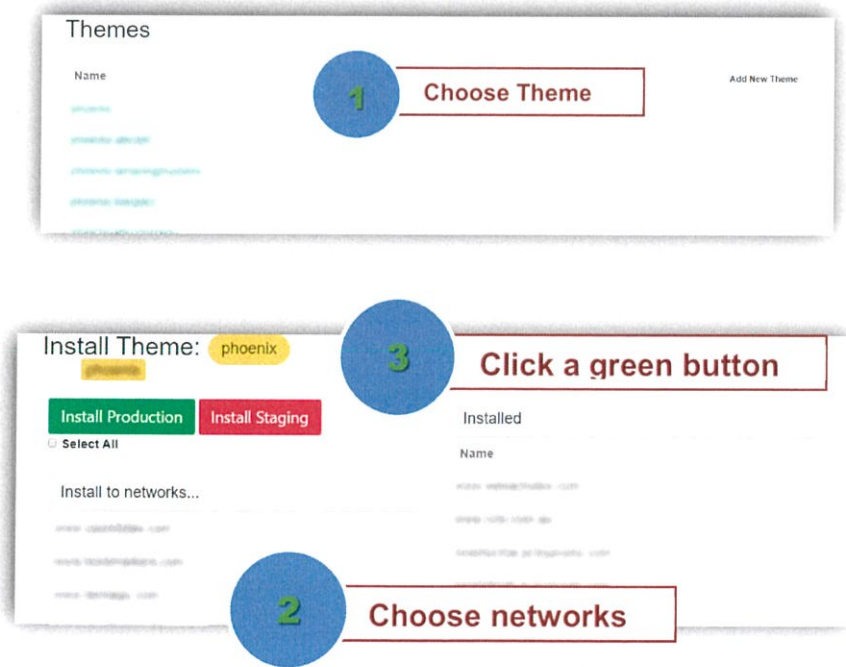

ผลลัพธ์หลังจากการเพิ่มไซต์ ระบบ back-end จะดำเนินการและได้ไซต์เวิร์ดเพสขึ้นมาในลักษณะดังนี้

ภาพที่ 63 แสดงผลลัพธ์หลังจากการอัปเดตเวิร์ดเพสคอร์

4.3 การติดตั้งธีมด้วยฟังก์ชันการจัดการธีม

ภาพที่ 64 แสดงตัวอย่างการติดตั้งธีม

ภาพที่ 65 แสดงผลลัพธ์หลังจากการติดตั้งธีมให้กับไซต์ test.com

4.4 การติดตั้งปลั๊กอินด้วยฟังก์ชันการจัดการปลั๊กอิน

1 Choose a plugin

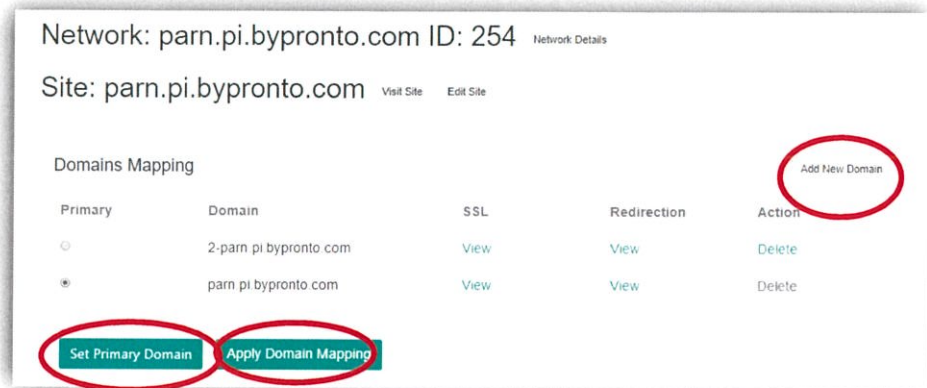
2 Choose a version of plugin

3 Choose networks

4 Click a green button

ภาพที่ 66 แสดงตัวอย่างการติดตั้งปลั๊กอิน

4.5 การจัดการโดเมนแมปปิ้ง

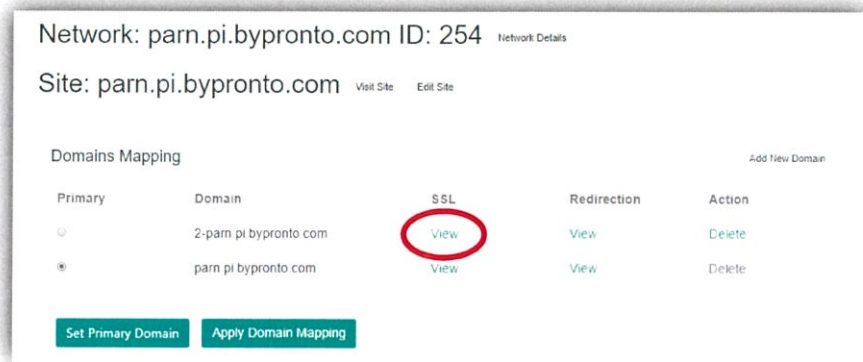

ภาพที่ 67 แสดงตัวอย่างการจัดการโดเมนแมปปิ้ง

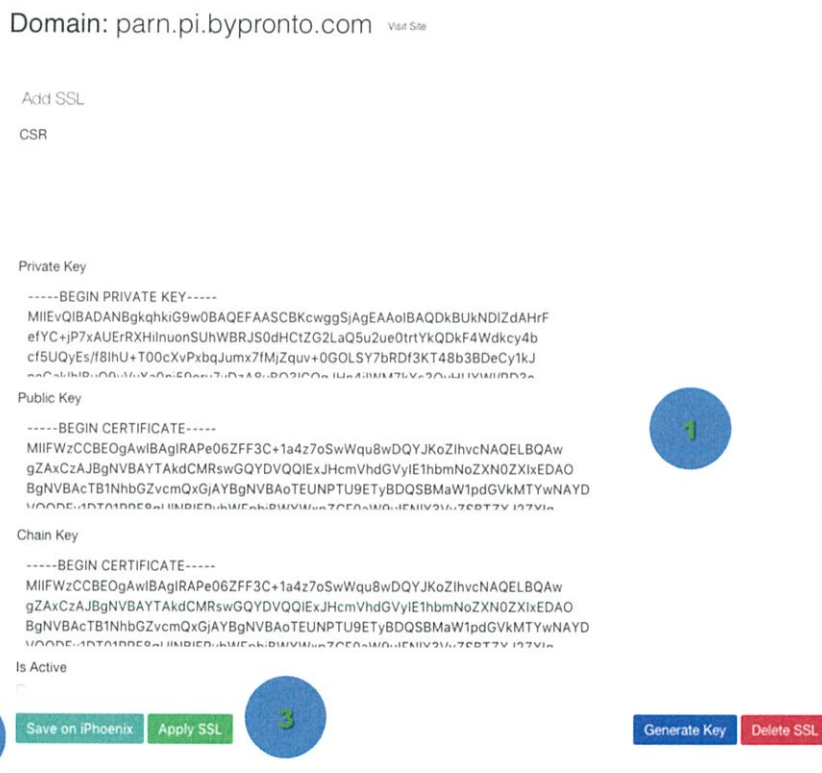
ตัวอย่างเช่น test.wordpress.com แมพไปเป็น www.test.com สามารถทำ Domain Mapping ง่ายๆ ตามขั้นตอนดังนี้

1. กดปุ่ม Add New Domain เพื่อสร้าง Domain จาก domain name ที่ชื่อมา (ใน iPhoenix จะมี domain ที่เป็น default อยู่แล้ว 1 domain)
2. เลือก Primary ที่ domain ที่เราต้องการให้เป็น domain หลัก เพื่อให้ domain อื่น map ไปหา
3. กดปุ่ม Set Primary Domain เพื่อให้ server ไปจัดการเซต domain นั้นๆ ให้เป็น Primary ใน WordPress
4. กดปุ่ม Apply Domain Mapping เพื่อเซตให้ทุก domain ทำการ map ไปยัง primary domain

4.6 การจัดการ SSL Certificate

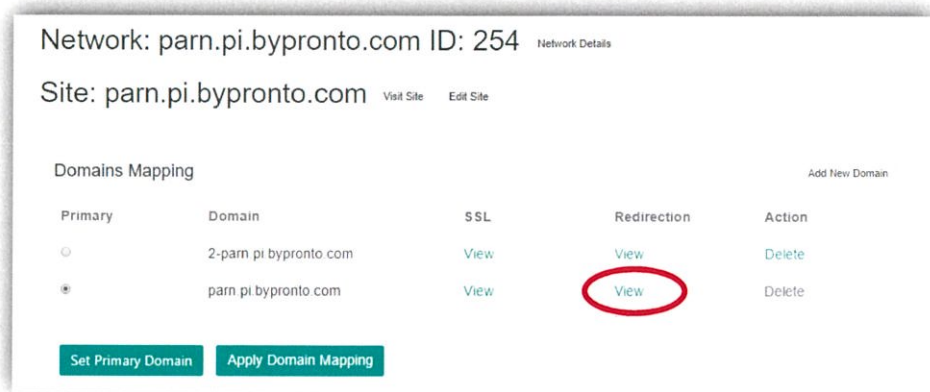

ภาพที่ 68 แสดงตัวอย่างการจัดการ SSL Certificate

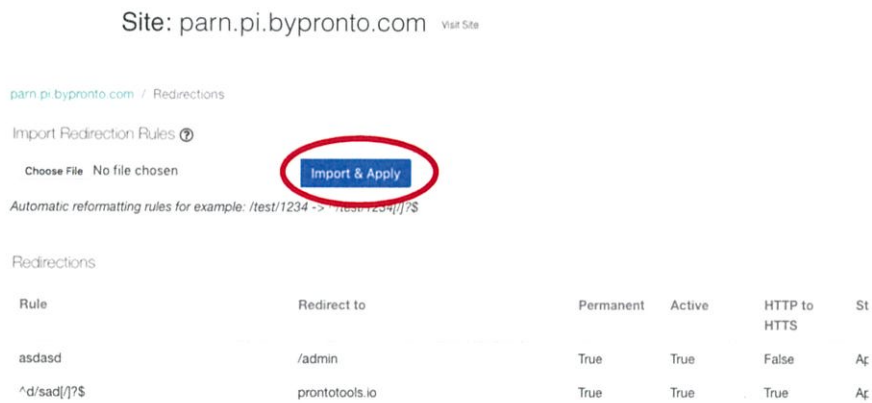

1. เพิ่มคีย์ของลูกค้าให้ถูกต้องแต่ละช่อง
2. กดปุ่ม *Save on iPhoenix* เพื่อบันทึกข้อมูลลง iPhoenix
3. กดปุ่ม *Apply SSL* เพื่อให้คีย์ต่างๆ เพิ่มเข้าไปในไซต์ที่เราต้องการ

4.7 การจัดการรีไตรีกซ์

ภาพที่ 69 แสดงตัวอย่างการจัดการรีไตรีกซ์

เพียงทำการกดปุ่ม *Import & Apply* แล้วเลือกไฟล์ .csv ระบบก็จะทำการเพิ่ม rule เข้า iPhoenix และส่งไปยังไซต์ที่เราต้องการ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

5.1 สรุปผลการดำเนินงาน

การจัดการเวิร์ดเพสโดยอัตโนมัติผ่านเครื่องมือไอโฟนิกซ์ ช่วยให้พนักงานที่ทำงานในส่วนต่างๆ ของบริษัททำงานได้ปริมาณมากและมีประสิทธิภาพ สะดวกและรวดเร็ว ไม่ต้องทำงานเดิมๆ ซ้ำๆ ลดความผิดพลาดที่จะเกิดได้

ฟังก์ชันการจัดการเวิร์ดเพสแบบมัลติไซต์ ช่วยให้พนักงานที่รับผิดชอบในการสร้าง แก๊ซหรือลบ ไซต์ลูกค้าสามารถดำเนินการได้ง่าย โดยการสร้างนั้นเพียงแค่เพิ่มชื่อไซต์ของลูกค้าผ่านหน้าอินเทอร์เน็ตเพส เพิ่มไซต์ของ iPhoenix และกดปุ่มเพิ่ม ระบบทางฝั่ง back-end จะทำงานให้ทั้งหมดเพื่อดำเนินการสร้าง ไซต์ขึ้นมา ซึ่งหากไม่มีฟังก์ชันนี้ การสร้างไซต์นั้นเป็นไปได้ยากลำบากเพราะต้องพึ่งพาทีมอินฟราสตรักเจอร์ มาช่วยจัดการและใช้เวลาเป็นวัน แต่ฟังก์ชันนี้ใช้เวลาไม่นานเกิน 10 นาที

ฟังก์ชันการจัดการเวิร์ดเพสคอร์ รีมและปลั๊กอิน ช่วยให้พนักงานที่รับผิดชอบดูแลจัดการไซต์ ลูกค้านั้นทำงานได้ง่ายขึ้น ในการอัปเดตเวอร์ชันของเวิร์ดเพสคอร์ การติดตั้งรีมใหม่ๆ หรือการติดตั้งปลั๊กอินให้กับไซต์ลูกค้า สามารถทำได้ทีละหลายๆ ไซต์ จำนวนมากได้ และรวดเร็ว ไม่ต้องมาติดตั้งซ้ำๆ หากหลายไซต์ต้องการรีมหรือปลั๊กอินที่เหมือนกัน ลดการทำงานซ้ำ และลดความผิดพลาด

ฟังก์ชันการจัดการรีไทร์เร็กซ์ ช่วยให้พนักงานที่รับผิดชอบในส่วนนี้ จัดการกับ rule ที่หลายๆ ได้ ง่ายง่าย สามารถเพิ่ม rule ให้กับไซต์ลูกค้าทีละจำนวนมากๆ ได้ เพียงอัปโหลดมาจากไฟล์ .csv ที่ลูกค้ากำหนดมาให้ช่วยลดเวลาเป็นอย่างมาก และฟังก์ชันนี้ช่วยตรวจสอบว่า rule ที่เพิ่มมามีความถูกต้องหรือไม่ ซึ่งลดความผิดพลาดได้เป็นอย่างมากเมื่อเทียบกับการเพิ่มเอง

เอกสารอ้างอิง

- [1] “learn python” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
<https://www.codecademy.com/learn/learn-python> (วันที่สืบค้นข้อมูล 2 มิถุนายน 2560)
- [2] “บทเรียน Python สอนการเขียน ภาษา Python เบื้องต้น” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
<http://www.mindphp.com/บทเรียนออนไลน์/83-python.html> (วันที่สืบค้นข้อมูล 2 มิถุนายน 2560)
- [3] “Getting started with Django” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
<https://www.djangoproject.com/start/> (วันที่สืบค้นข้อมูล 10 มิถุนายน 2560)
- [4] “Django documentation” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
<https://docs.djangoproject.com/en/2.0/> (วันที่สืบค้นข้อมูล 10 มิถุนายน 2560)
- [5] “Get Docker CE for Ubuntu” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
<https://docs.docker.com/install/linux/docker-ce/ubuntu/> (วันที่สืบค้นข้อมูล 12 มิถุนายน 2560)
- [6] “ทำความรู้จัก Docker และการใช้งานบน CentOS 7” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
<https://www.hostpacific.com/using-docker-on-centos7/> (วันที่สืบค้นข้อมูล 12 มิถุนายน 2560)

- [7] “Web server เว็บเซิร์ฟเวอร์ nginx เอนจินเอ็็ก คืออะไร” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://www.mindphp.com/คู่มือ/73-คืออะไร/3535-nginx-คืออะไร.html> (วันที่สืบค้นข้อมูล 14 มิถุนายน 2560)
- [8] “Quickstart: Compose and WordPress” <https://docs.docker.com/compose/wordpress/> (วันที่สืบค้นข้อมูล 15 มิถุนายน 2560)
- [9] “Apache Airflow (incubating) Documentation” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <https://airflow.apache.org/> (วันที่สืบค้นข้อมูล 18 มิถุนายน 2560)
- [10] “Airflow at Pronto” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <https://www.prontotools.io/airflow-pronto/> (วันที่สืบค้นข้อมูล 18 มิถุนายน 2560)
- [11] “unittest — Unit testing framework” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <https://docs.python.org/3/library/unittest.html> (วันที่สืบค้นข้อมูล 19 มิถุนายน 2560)
- [12] “มาเขียน Unit Test ใน Python กัน” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <https://thaiprogrammer.org/มาเขียน-unit-test-ใน-python-กัน/> (วันที่สืบค้นข้อมูล 25 มิถุนายน 2560)
- [13] “YML วายเอ็มแอล คือ .YML ด็อทวายเอ็มแอล คือ นามสกุลของไฟล์นามสกุล” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://www.mindphp.com/คู่มือ/73-คืออะไร/3492-yml-คือ.html> (วันที่สืบค้นข้อมูล 26 มิถุนายน 2560)

[14] “Unix / Linux - Getting Started” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <https://www.tutorialspoint.com/unix/unix-getting-started.htm> (วันที่สืบค้นข้อมูล 29 มิถุนายน 2560)

[15] “ยูนิกซ์” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ยูนิกซ์> (วันที่สืบค้นข้อมูล 29 มิถุนายน 2560)